

LAUREA
AMMATTIKORKEAKOULU
Yhdessä enemmän

Ohjelmapuiston suunnittelu ja toteutus SÄIHKE-partioleirille

Nieminen, Sonja

2017 Laurea

Laurea-ammattikorkeakoulu

LAUREA
AMMATTIKORKEAKOULU

Yhdessä enemmän

Ohjelmapuiston suunnittelu ja toteutus SÄIHKE-partioleirille

Sonja Nieminen
Palveluliiketoiminnan
koulutusohjelma
Opinnäytetyö
Marraskuu, 2017

Sonja Nieminen

Ohjelmapuiston suunnittelu ja toteutus SÄIHKE-partioleirille

Vuosi 2017 Sivumäärä 38

Tämä opinnäytetyö toteutettiin toiminnallisena opinnäytetyönä, joka koostuu teoreettisesta ja toiminnallisesta osuudesta. Opinnäytetyön tarkoituksena oli suunnitella ja toteuttaa Suomi100-teemainen ohjelmapuisto opinnäytetyön toimeksiantajan Uudenmaan Partiopiirin SÄIHKE-partioleirille. Tavoitteena oli luoda toiminnallinen ohjelmapuistokokonaisuus, jonka sisältö pohjautui yhteiskuntaan, partion arvoihin ja Suomi100-juhlavuoden hankkeeseen. Ohjelmapuiston sisältö tuli soveltua kaikenikäisille partiolaisille. Tavoitteena oli myös luoda uusia ideoita partiotoiminnalle, joita toimeksiantaja voisi käyttää hyödyksi tulevaisuudessa järjestettävillä partioleireillä.

Opinnäytetyön teoreettinen viitekehys rakentuu tapahtuman järjestämisen eri osa-alueista. Näitä osa-alueita ovat tapahtuman periaatteet, tapahtumaprosessi, tapahtumaturvallisuus sekä tapahtuman sisältö ja vastuhenkilöt. Teoreettisessa osuudessa tutustutaan myös partiotoiminnan historiaan, Uudenmaan Partiopiirin sekä SÄIHKE-partioleirikokonaisuuteen. Opinnäytetyön lähteinä käytettiin suomen- ja englanninkielisiä tapahtuman järjestämiseen pohjautuvia kirjoja sekä internetistä saatavaa tietoa partiotoiminnasta.

Opinnäytetyön toiminnallinen osuus toteutettiin Uudenmaan Partiopiirin SÄIHKE-partioleirillä Hangon Syndalenissa heinäkuussa 2017. Toiminnallinen osuus sisälsi ohjelmapuiston rakentamisen, toteuttamisen sekä purkamisen. Ohjelmapuisto koostui viidestä aktiviteettipisteestä, joilla partiolaiset vierailivat oman alaleirinsä kanssa.

Suomi100-ohjelmapuistosta kerättiin palautetta ohjelmapuiston aktiviteettipisteille sijoitetuilla palautepisteillä. Palautetta saatiin myös suullisessa muodossa ohjelmapuiston aukiolon aikana sekä sähköisillä palautekyselyillä. Suurin osa palautteesta oli positiivista ja kannustavaa.

Opinnäytetyössä saavutettiin alussa asetetut tavoitteet eli onnistuttiin luomaan toimiva ohjelmapuisto, jossa leiriläiset pääsivät tekemään yhdessä erilaisia aktiviteetteja ja oppimaan uusia taitoja. Suomi100-ohjelmapuisto tuki Suomi100-hanketta ja tuoden uutta ja ennenkokeamatonta sisältöä SÄIHKE-partioleirin leiriohjelmaan.

Sonja Nieminen

Planning and execution of a program park for the SÄIHKE-scout camp

Year	2017	Pages	38
------	------	-------	----

This thesis was executed as a practice-based thesis, which consists of a theoretical and practical section. The purpose of the thesis was to plan and execute a Finland centenary-themed program park for the SÄIHKE-scout camp. The SÄIHKE-scout camp was arranged by Uudenmaan Partioipiiri that was also the commissioner of this thesis. The objective was to create a functional and interactive program park whose content was based on society, fundamentals of scouting and the centenary year of Finland. When planning the program, it was important to plan the program suitable for scouts of different ages. The objective was also to establish new scouting ideas for the commissioner, which could be used on scout camps in the future.

The theoretical framework of this thesis covers different areas of event management. These include the basis of an event, the event process, event security, the content of the event and project management. The theoretical section present the history of scouting, Uudenmaan Partioipiiri and the SÄIHKE-scout camp. The references of this thesis introduce Finnish and English literature of event management and knowledge on scouting from various internet websites.

The practical section of this thesis was executed in the SÄIHKE-scout camp in Hanko in the area of Syndalen in July 2017. The practical section included constructing, executing and demolishing the program park. The program park consisted of five activity spots where scouts visited with their own camp groups.

The feedback on the program park was gathered by feedback stands, which were situated next to each activity spot. Besides feedback stands the feedback was also given orally during the program park's opening hours and by online survey after the scout camp. The feedback was mainly positive and supportive.

The objectives set in the beginning of the project were achieved. The outcome was a functional program park where scouts could try various activities together and learn new skills. The program park supported the Finland centenary project and brought fresh and unprecedented content to the program of the SÄIHKE-scout camp.

Keywords: Event management, Practice-based thesis, Project management, Scouting

Sisällys

1	Johdanto	6
2	Partiotoiminta Suomessa	7
2.1	Partiotoiminnan historia	7
2.2	Uudenmaan Partiopiiri ry	8
2.3	SÄIHKE-partioleiri kokonaisuus	9
2.4	Suomi100-ohjelmapuiston rakenne	10
3	Tapahtuman järjestäminen	10
3.1	Tapahtuman järjestämisen periaatteet	10
3.2	Tapahtuman järjestämisen turvallisuus	13
3.3	Tapahtumaprosessin vaiheet	14
3.4	Tapahtuman sisältö ja vastuuhenkilöt	16
4	Case Suomi100-ohjelmapuisto	18
4.1	Ohjelmapuiston suunnittelu	18
4.2	Ohjelmapuiston rakentaminen	23
4.3	Ohjelmapuiston toteutus	25
4.4	Projektin arviointi	31
5	Johtopäätökset ja kehitysideat	35
	Lähteet	36
	Kuviot	38

1 Johdanto

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli järjestää Suomi100-teemainen ohjelmapuisto Uudenmaan Partiopiirin SÄIHKE-partioleirille kesällä vuonna 2017. Partioleiri koostui suuresta kokonaisuudesta, mutta opinnäytetyön aihe rajattiin ennalta määritetyn ohjelmapuiston tekemiseen. Suomi100-ohjelmapuisto toimi osana Suomen valtioneuvoston kanslian Suomi100-hanketta, jolla juhlistetaan Suomen 100-vuotista itsenäisyyttä. Ohjelmapuisto toteutettiin Hangan Puolustusvoimien alueella järjestettävällä partioleirillä 13.7.–15.7.2017, joka oli Uudenmaan Partiopiirin historian suurin järjestämä partioleiri. Partioleirin sekä ohjelmapuiston kohderyhmänä olivat kaikki partioleirille osallistuvat ikäkaudet eli 7-22-vuotiaat nuoret.

Opinnäytetyön tavoitteena oli luoda partioleirille ohjelmakokonaisuus, joka koostui erilaisista aktiviteettipisteistä. Aktiviteettipisteiden ajatus tuli perustua yhteiskuntaan ja kulttuuriin partion arvoja kunnioittaen, joka tuli näkyä aktiviteettipisteiden toiminnan sisällössä. Opinnäytetyön tavoitteena oli myös suunnitella toimiva ohjelmakokonaisuus, jota pystytään hyödyntämään jatkossa tulevilla piirileireillä. Opinnäytetyön tekijän henkilökohtaisina tavoitteina oli soveltaa koulussa sekä työelämässä oppimaansa tietoa ja taitoa ja tämän myötä saavuttaa ammatillista kasvua. Henkilökohtaisina tavoitteina oli myös kehittää omaa osaamista innovatiivisuutta hyödyntäen.

Opinnäytetyön etenemistä seurattiin aikataulun, opinnäytetyöpäiväkirjan, toimeksiantajan viikoittaisten tapaamisten sekä leirin yhteisiin seminaareihin osallistumisen avulla. Opinnäytetyön alussa opinnäytetyöprosessille määriteltiin alustava aikataulu, johon sisältyi opinnäytetyön kirjoittaminen, ohjelmapuiston suunnittelun ja toteutuksen eri vaiheet sekä raportoinnin ajankohdat. Toimeksiantajan tapaamisissa tehtiin tilannekatsaus projektin etenemisestä. Toimeksiantajan tapaamisissa opinnäytetyöpäiväkirjaan kirjoitettiin käsitellyt asiat ja raportoitettiin prosessin etenemisestä kirjallisessa muodossa.

Opinnäytetyöraportti rakentuu partiotoiminnan esittelystä, tapahtuman järjestämisen teoreettisesta viitekehyksestä, opinnäytetyöprojektista sekä johtopäätöksistä ja kehitysideoista. Toisessa luvussa tutustutaan partiotoimintaan, opinnäytetyön toimeksiantajaan, SÄIHKE-partioleiriin ja Suomi100-ohjelmapuistoon. Kolmannessa luvussa käydään läpi tapahtuman järjestämistä yleisellä tasolla opinnäytetyön teoreettisena viitekehyksenä. Tapahtuman järjestämisessä kerrotaan tapahtuman järjestämisen periaatteista, tapahtumaturvallisuudesta, tapahtumaprosessista sekä tapahtuman sisällöstä ja vastuuhenkilöistä. Neljäs luku pitää sisällään opinnäytetyöprojektin suunnittelun, toteuttamisen, jälkihoidon sekä arvioinnin. Opinnäytetyön viimeinen luku koostuu johtopäätöksistä ja kehitysideoista.

2 Partio toiminta Suomessa

Tämä opinnäytetyö on muodoltaan toiminnallinen opinnäytetyö, joka koostuu teoreettisesta ja toiminnallisesta osasta. Toiminnallisella opinnäytetyöllä tarkoitetaan ammatilliselle alueille tehtävää käytännön toiminnan opastamista, ohjeistamista, järjestämistä tai järjeistämistä. Toiminnallisen opinnäytetyön tuotoksena voi olla esimerkiksi ammatilliseen käyttöön tarkoitettu ohjeistus kuten perehdyttämisopas tai sitten jonkinlaisen tapahtuman suunnittelu ja toteuttaminen. Toiminnallinen opinnäytetyö voidaan toteuttaa monessa eri muodossa. Pääasiana on, että toiminnallisessa opinnäytetyössä yhdistyvät käytännössä tapahtuva toteutus ja siitä raportointi tutkimusviestinnän keinoin. (Vilkkä & Airaksinen 2004, 9.)

Opinnäytetyön aihe löytyi Laurea-ammattikorkeakoulun Tikkurilan kampuksella järjestetyltä Projektitorilta 17.3.2017. Projektitorilla oli monien eri ammattialojen yritysten ja yhdistysten edustajia, jotka olivat esittelemässä Laurean opiskelijoille mahdollisia projekti- ja opinnäytetyön aiheita. Uudenmaan Partio piiriä edusti projektitorilla Haaga Helia-ammattikorkeakoulun projektikoordinaattori sekä Uudenmaan Partio piirin koulutuskoordinaattori Johanna Heinonen. Uudenmaan Partio piirin projekti- ja opinnäytetyö-aiheet liittyivät kesällä 2017 järjestettävään SÄIHKE-partioleirikokonaisuuteen, johon oli tarjolla erilaisia työnkuvia.

Opinnäytetyön aiheeseen päädyttiin kiinnostuksesta tapahtuma-alaa ja vapaaehtoistyötä kohtaan sekä uudessa työympäristössä työskentelemisen mahdollisuudesta. Opinnäytetyön aiheeksi haluttiin valita haastava aihe, joka mahdollistaisi itsensä haastamisen sekä oman osaamisen kehittämisen konkreettisella tasolla. Tämä toiminnallinen opinnäytetyö tuki myös tekijän ammatillista kasvua.

2.1 Partio toiminnan historia

Kansainvälinen partio toiminta juontaa juurensa 1900-luvun Englantiin. Partio toiminnan perustajana pidetään kenraalimajuri Robert Baden-Powellia, joka syntyi kymmenen lapsiseen perheeseen Lontoossa vuonna 1857. Uusien seikkailujen ja itsensä kehittämisen innostuksen ja noisena Baden-Powell kirjoitti käsikirjan sotilaille, "Aids to Scouting", joka julkaistiin vuonna 1903. Kirjan julkaisemisen jälkeen Baden-Powell järjesti kokeilumielessä pojille suunnatun partioleirin kuvassa yksi näkyvällä Brownsean saarella Englannissa vuonna 1907, jonka tarkoituksena oli kokeilla hänen kehittämää poikien kasvatus järjestelmää. Ensimmäisen leirin onnistumisen myötä Baden-Powell julkaisi kirjan nimeltä "Scouting for Boys" eli Partio pojan kirjan vuonna 1908, joka oli suuri myyntimenestys. Tämän kirjan julkaiseminen sai liikkeelle kansainvälisen partio liikkeen. (Gowan.) Tyttöjen partio toiminnan suunnitteli ja laittoi alulle

Robertin sisar Agnes. Pienistä tyttöpartiolaisia alettiin kutsua nimellä "brownie" eli suomeksi tonttu. (Heinonen 2011, 12.)

Partio mielletään maailman suurimmaksi nuorisoliikkeeksi. Maailmanlaajuisesti partion jäseniä on laskettu olevan 45 miljoonaa ja Suomessa heitä on 65 000. Suomeen partiotoiminta rantautui ensimmäistä kertaa vuonna 1910. Suomi on yksi ensimmäisistä maista, jossa partiojärjestötoimintaa aloitettiin harrastamaan. (Uudenmaan Partiopiiri.)

Suomessa toimivat Partiotyttö- ja Partioaikajärjestöt yhdistyivät Suomen Partiolaiset-Finland Scouters-nimiseksi järjestöksi vuonna 1972. Suomen partiotoiminta on jaettu maantieteellisten sijaintien mukaan kymmeneen eri partiopiiriin: Lapin Partiolaiset ry, Pohjanmaan Partiolaiset ry, Järvi-Suomen Partiolaiset ry, Pohjois-Savon Partiolaiset ry, Lounais-Suomen Partio-
piiri ry, Hämeen Partio-
piiri ry, Kymenlaakson Partio-
piiri ry, Etelä-Karjalan Partio-
piiri ry ja Pääkaupunkiseudun Partiolaiset ry. (Suomen Partiolaiset.)

Partiotoiminnan perusyksiköitä kutsutaan leirilippukunniksi. Tietyllä alueella toimivat lippukunnat muodostavat oman partiopiirinsä. Partio-
piirien lippukuntien määrä vaihtelee alueittain ja yksittäiset lippukunnat voivat koostua 20:stä 200:een partiolaisesta. Lippukunnat voivat olla sekä poika-, tyttö- tai yhteislippukuntia. (Uudenmaan Partio-
piiri.) Jokaisen partio-
piirin tehtävänä on edistää ja tukea oman partio-
piirin lippukuntien toimintaa erilaisten koulutusten ja tapahtumien avulla. Partio-
piirit toimivat myös yhteistyössä muiden partio-
piirien kanssa järjestäen yhteistä ohjelmaa kuten piirileirejä, joihin kaikki partio-
piirit osallistuvat. (Suomen Partiolaiset.)

Partion toiminta perustuu lasten ja nuorten henkisen kasvamisen tukemiseen yksilönä yhteis-
kunnassa. Partiotoiminnan halutaan kasvattavan lapsista ja nuorista tasapainoisia, aktiivisia, vastuuntuntoisia, itsenäisiä yhteiskuntamme jäseniä. Partion arvoja pyritään toteuttamaan monipuolisen yhdessä tekemisen kautta. (Suomen Partiolaiset.)

2.2 Uudenmaan Partio- piiri ry

Tämän opinnäytetyön toimeksiantajana toimi Uudenmaan Partio-
piiri ry. Uudenmaan Partio-
piiri on vuonna 1975 perustettu uusmaalais-
ten partiolippukuntien muodostama piirijärjestö. Uudenmaan Partio-
piiri koostuu noin 4000:sta suomenkielisestä partiolaisesta, jotka tulevat 67:stä eri partiolippukunnasta. Uudenmaan alue käsittää pääkaupunkiseudun lisäksi Hangon, Hyvinkään, Mäntsälän ja Vironlahden alueet. (Uudenmaan Partio-
piiri.)

Uudenmaan Partiopiirin toimisto sijaitsee keskeisellä paikalla Helsingin Töölössä. Toimistossa työskentelee neljä vakituista palkallista työntekijää, jotka vastaavat muun muassa partiopiirin talous-, edunvalvonta-, viestintä- ja markkinoinnillisista toimenpiteistä. Palkallisten työntekijöiden lisäksi Uudenmaan Partiopiirillä on kymmenen henkilön muodostama piirihallitus. Nämä henkilöt vastaavat vapaaehtoisesti lippukuntien partiotoiminnan sujuvuudesta omalla toiminnan alalla. Piirihallitus kokoontuu yhteen noin kolmen viikon välein suunnittelemaan partion toimintaa. (Uudenmaan Partiopiiri.)

Uudenmaan Partiopiiri järjestää lippukunnille erilaisia tapahtumia ja koulutuksia kuten melontaretkiä, erätaito-kursseja sekä retkiruoka-kursseja. Tapahtumia järjestetään ympäri vuoden eri puolilla Suomea kaikille ikäkausille. Tapahtumien ja koulutusten lisäksi lippukunnat voivat halutessaan tilata erilaisia palveluita Uudenmaan Partiopiiriltä. (Uudenmaan Partiopiiri.)

2.3 SÄIHKE-partioleiri kokonaisuus

Opinnäytetyön toiminnallinen osuus toteutettiin Uudenmaan Partiopiirin SÄIHKE-kesäleirillä. Kesäleiri järjestettiin Hangon Puolustusvoimien alueella 12.7.–20.7.2017. Leirille osallistui keskimäärin 3000 eri-ikäistä partiolaista ympäri Suomea, sekä muutamia partiolaisia myös muista maista. (Uudenmaan Partiopiiri.)

SÄIHKE-partioleiri oli Uudenmaan Partiopiirin 8:s järjestämä piirileiri. Piirileiri on yksittäisen partiopiirin toteuttama suuri ja merkittävä projekti. SÄIHKE-partioleirin aikataulu koostui erilaisista ohjelmista, ruokailu hetkistä, ohjelmapuistoista sekä oman leirilippukunnan kanssa teltoissa vietetyistä öistä. (Uudenmaan Partiopiiri.)

SÄIHKE-partioleirin osallistujat jaettiin eri ikäkausiin: 7-9-vuotiaisiin Sudenpentuihin, 10-12-vuotiaisiin Seikkailijoihin, 12-15-vuotiaisiin Tarpojiin, 15-17-vuotiaisiin Samoajiin ja 18-22-vuotiaisiin Vaeltajiin. Leiriläiset majoittuivat leirialueella yhdessä oman alaleirin kanssa, joka muodostui keskimäärin kuudesta leirilippukunnasta. Jokainen leirilippukunta sisältää partiolaisia eri ikäluokista. (Uudenmaan Partiopiiri.)

SÄIHKE-partioleirin tarkoituksena oli järjestää ainutlaatuinen leirikokemus partiolaisille. Leirillä partiolaiset pääsivät lisäämään yhteenkuuluvuuden tunnetta, solmimaan uusia ystävyys-suhteita, kokemaan uusia elämyksiä sekä kokeilemaan omia rajojansa ja partiossa opittuja taitoja. SÄIHKE-partioleirillä tärkeintä oli nauttia yhdessä tekemisestä ja leirin luomasta fiiliksestä. (Uudenmaan Partiopiiri.)

2.4 Suomi100-ohjelmapuiston rakenne

Suomi100-ohjelmapuisto toimi osana SÄIHKE-partioleirikokonaisuutta. Ohjelmapuisto järjestettiin alkuleirin aikana 13.7.–15.7.2017. Ohjelmapuisto oli avoinna kahdesti päivässä kaksi tuntia kerrallaan kello 9-11 sekä 13.30-15.30 välisinä aikoina. Leiriläiset vierailivat ohjelmapuistossa alaleireittäin, joista jokainen sisälsi noin 400 partiolaista. Alaleirit koostuivat noin viidestä leirilippukunnasta, jotka pitivät sisällään partiolaisia eri ikäkausista.

Suomi100-ohjelmapuiston idea tuli vuonna 2017 Suomen 100-vuotiaan itsenäisyyden juhlimisesta. Ohjelmapuistossa haluttiin tuoda suuresti näkyville suomalaisuus sekä Suomen historia. Ohjelmapuiston tahdottiin myös aktivoivan ihmisiä toimimaan yhdessä ja tuomaan omaa suomaisuuttaan esille erilaisten toimintojen kautta. Suomi100-ohjelmapuisto sisälsi erilaisia aktiviteetteja, jotka soveltuivat kaikille leiriläisille iästä riippumatta.

Jokaiselle alaleirille määriteltiin etukäteen aikataulu, jolloin he osallistuivat Suomi100-ohjelmapuistoon. Ohjelmapuistossa liikuttiin yhdessä oman alaleirin kanssa. Tarkoituksena oli, että jokainen alaleiri kiersi omassa tahdissaan aktiviteettipisteitä läpi kahden tunnin ajan. Yhdellä aktiviteettipisteellä vietettiin enintään noin 20 minuuttia, jotta alaleirit ehtivät käydä mahdollisimman monella eri aktiviteettipisteellä.

3 Tapahtuman järjestäminen

Tapahtumat voivat olla erikokoisia isoista musiikki festivaaleista ala-asteen järjestämiin urheilu päiviin. Jokainen tapahtuma on ainutlaatuinen, mutta niitä kaikkia yhdistävät nimestä, koosta ja tarkoituksesta riippumatta projektipäällikkö, tavoitteet, kohderyhmä sekä sisältö. (Conway 2009, 1-2.) Yleisesti ottaen kaikilla tapahtumilla on ennalta määritellyt budjetit, tarkka aikataulu, rajoitetut resurssit kuten työntekijät, alihankkijat, tapahtumapaikat ja vapaaehtoistyöntekijät (Bladen, Kennell, Abson & Wilde 2012, 23).

3.1 Tapahtuman järjestämisen periaatteet

Vallon ja Häyrisen (2016, 121-123) mukaan tapahtuman järjestämisessä lähdetään liikkeelle vastaamalla kysymyksessä numero yksi näkyvän strategisen kolmion esittämiin kysymyksiin: mitä, miksi, kenelle. Tapahtuman järjestäjällä tulee olla vastaus näihin kolmeen kysymykseen, jotka määrittelevät yhdessä tapahtuman idean. Tapahtuman idea luo perustan ja punaisen langan tapahtumalle, jonka jälkeen voidaan aloittaa tapahtuman suunnitteleminen (Vallo & Häyrinen 2016, 121-123.)

Kuvio 1. Strateginen kolmio (Vallo & Häyrinen 2016).

Strategisen kolmion kysymyksessä "Mitä" selvitetään järjestettävän tapahtuman lähtökohdat. Lähtökohdissa määritellään mitä tapahtumassa halutaan järjestää, milloin tapahtuma järjestetään ja missä tapahtuma järjestetään. (Vallo & Häyrinen 2016, 167.) Järjestettävä tapahtuma voi olla joko henkilöstö- tai viihdetapahtuma tai jotain niiden väliltä. Tapahtumapaikan oikea valinta on yksi tärkeimmistä päätöksistä tapahtuman onnistumisen kannalta. Tapahtumapaikan valinnassa pitää ottaa huomioon järjestettävän tapahtuman luonne sekä osallistujat. Jos kyseessä on hieno tilaisuus, tulee myös juhlatilan sopia tilaisuuteen. Osallistujamäärä rajaa tapahtumapaikkojen tarjontaa. Juhlatilan suuruus kannattaa harkita osallistujamäärän mukaan, jottei tapahtumassa tulisi kolkkoa tunnelmaa tai liian ahdasta. Tapahtumapaikan valinnassa tulee myös puntaroida välimatkat ja kulkuyhteydet, tilan omat tekniikka-laitteet ja huonekalut, tarjoilut, sääolosuhteet ulkotapahtumissa, liikuntaesteettömyys, tapahtuman rakennus- ja purkuajat sekä tapahtumapaikan elämyksellisyys. Esimerkiksi tiloissa, joissa on valmiina varustuksena äänentoisto, pöydät ja tuolit, kyseisiä elementtejä ei tarvitse hankkia erikseen alihankkijoilta. Tapahtuman ajankohdan valinnalla on välittömiä vaikutuksia tapahtuman osallistujamäärään. Keskellä viikkoa järjestettävät tapahtumat olisi hyvä sijoittaa normaalin työajan ulkopuolelle kuten aikaiseen aamuun tai myöhäiseen iltaan. Viikonloppuina järjestettävät tapahtumat on parempi toteuttaa avec-tilaisuuksina houkuttelevuuden lisäämiseksi. Muita ajankohdan valintaan huomioitavia asioita ovat muun muassa loma-ajat, yleiset juhlapäivät sekä muut kilpailevat tapahtumat. (Vallo & Häyrinen 2012, 139-147.)

Strategisen kolmion kysymyksessä "Miksi" tulee määritellä tulevan tapahtuman tavoitteet. Tavoitteiden tulisi olla mahdollisimman selkeitä ja yksinkertaisia, jotta niitä olisi helppo pitää mielessä koko projektin ajan. (Conway 2009, 13-14.) Tapahtumassa voidaan yhdistää kaksi erilaista tavoitetta. Tapahtuman tavoitteita voivat olla esimerkiksi järjestää viihdyttävä ja ikimuistoinen tapahtuma yrityksen kanta-asiakkaille, jotta asiakkaat tuntevat itsensä erityiseksi ja tärkeiksi yritykselle. Jokaisella tapahtumalla tulisi olla myös konkreettinen tavoite, kuten vaikka lahjoitusten kerääminen hyväntekeväisyystapahtumassa. (Vallo & Häyrinen 2016,

131-132.) Tapahtuman tavoitteet ohjaavat tapahtuman järjestämisen kulkua koko prosessin ajan ja niihin tulisi palata aina ennen merkittäviä päätöksentekoa (Conway 2009, 13-14).

Kohderyhmän määrittäminen on tärkeää tapahtuman onnistumisen kannalta. Kohderyhmä täytyy tuntea hyvin, jotta sille osataan luoda juuri oikeanlainen ja -kokoinen tapahtuma. Kohderyhmä voi olla yrityksen henkilöstö, omistajat, potentiaaliset kumppanit, sidosryhmät tai yhteistyökumppanit. Kohderyhmän raamien lisäksi täytyy huomioida, onko tapahtuman osallistujat esimerkiksi naisia vai miehiä, nuoria tai iäkkäitä, perheellisiä vai yksineläjiä, alkoholin ystäviä vai absolutisteja ja tulevatko he mieluummin juhliin yksin vai avecin kanssa. Tapahtuman kohderyhmän kartoituksessa täytyy huomioida mahdolliset arvovieraat, joille halutaan osoittaa erityistä huomiota. Tällaisia elementtejä voivat olla muun muassa kuljetusten ja majoitusten erityisjärjestelyt, lipunnosto tai tulkin tarve. (Vallo & Häyrinen 2012, 119-122.) Nuorille ja lapsille suunnatuissa tapahtumissa ikäryhmän tarkka määrittely on erityisen tärkeää. Jos tapahtuman ohjelma ja aktiviteetit eivät sovellu kohderyhmälle, koko tapahtuma voi epäonnistua. Nuorille suunnatuissa tapahtumissa tulee kiinnittää erityisesti huomiota aktiviteettien lyhytkestoisuuteen ja yksinkertaisuuteen, vahvistettuihin turvallisuusjärjestelyihin, yksinkertaisiin ruokatarjoiluihin, tapahtumahenkilökunnan lisättyyn määrään sekä kohderyhmälle suunnattuihin kiitoslahjoihin. (Evenesis 2015.)

Tapahtuman kutsulla luodaan kutsun saajalle ensimmäinen mielikuva tulevasta tapahtumasta. Tämän vuoksi kutsun ulkoasun ja sisällön tulisi näyttää mielenkiintoiselta ja houkuttevalta. Kutsussa tulee käydä ilmi ainakin seuraavat asiat: tilaisuuden luonne, onko kutsu henkilökohtainen vai myös avecille, tilaisuuden päivämäärä kellonaikoinen, tapahtumapaikan osoite ja ajo- ja pysäköintiohjeet, kutsun lähettäjän nimi, onko tilaisuus maksullinen vai maksuton, pukukoodi, tapahtuman sisältö pääpiirteittäin, erityisruokavalioista tai muista rajoitteista ilmoittaminen sekä tieto odotetaanko kutsuun vastausta ja kenelle ja mihin mennessä täytyy viimeistään vastata. Jokaisessa tapahtumassa on henkilöitä, jotka jättävät saapumatta tapahtumaan. Näiden henkilöiden määrä voidaan minimoida porrastettujen kutsujen lähetyksellä. Ensimmäisessä osassa lähetetään kutsut vain välttämättömästi kutsuttaville henkilöille ja vastausten saatua lähetetään mahdollisia täydentäviä kutsuja. (Vallo & Häyrinen 2012, 124-129.)

Myös tapahtuman järjestämiseen saatetaan vaatia erilaisia viranomaisten myöntämiä lupia. Tällaisia lupia ovat muun muassa anniskeluluvat, pysäköintiluvat tai tiensulkemisluvat. Joistakin tapahtumista tulee tehdä ilmoitus yleisötilaisuudesta poliisille. Jos tapahtuma järjestetään ulkotiloissa muualla kuin tapahtuman järjestäjän omistamalla alueella, tulee tällöin pyytää lupa tapahtuman järjestämiseen maanomistajalta. Yleisillä paikoilla kuten kuntien ja kaupunkien omistamille alueilla järjestettävistä tapahtumista täytyy pyytää lupa alueen kiinteistövirastolta. (Vallo & Häyrinen 2012, 150.)

Tapahtuman järjestämiseen käytettävä budjetti on hyvä määritellä mahdollisimman tarkasti. Tällöin osataan arvioida, minkälaisilla resursseilla tapahtumaa voidaan lähteä suunnittelemaan. Tapahtuman järjestämisen budjetin suurimmat menoerät koostuvat henkilöstön palkkakuluista, esiintyjien palkkioista, laite- ja tilavuokrasta, edustuskuluista, rakennuskuluista, somistuksesta, luvista, matka- ja majoituskuluista, tarjoiluista, materiaaleista, kuljetuspalveluista sekä ulkopuolisilta toimittajilta ostetuista vapaa-ajan palveluista (Blinnikka & Kuha 2004, 70). Pienen budjetin tapahtumissa voidaan säästää rahaa käyttämällä työvoimana omaa henkilökuntaa ja taas isomman budjetin tapahtumassa tapahtuma voidaan antaa tapahtumatoimiston järjestettäväksi. Budjetin määrittämisen helpottamiseksi on hyvä tarkastella aikaisempien samankaltaisten tilaisuuksien budjetteja. Joissakin tapahtumissa voi myös olla tulobudjetti, joka rakentuu esimerkiksi osallistumismaksuista, myyntituotoista tai tarjoilutuotoista. (Vallo & Häyrinen 2012, 147-150.)

Tarjoilut ohjaavat useimmiten tapahtuman aikataulua. Tarjoilut tilataan joko pitopalvelulta tai järjestetään itse. Pitopalvelun käyttö helpottaa tarjoilujen suunnittelua ja heiltä saa myös uusimpia ideoita ja ruokatrendejä tarjoiluun. (Vallo & Häyrinen 2012, 152.) Pitopalveluyrityksen valintaan vaikuttaa yleensä yrityksen luotettavuus, henkilöstön ammattitaito sekä hyvä hinta-laatu-suhde (Blinnikka & Kuha 20004, 144). Tarjoilun sisältö suunnitellaan tapahtuman luonteen, osallistujien, teeman, ajankohdan ja paikan mukaan yhdessä pitopalvelun henkilökunnan kanssa (Vallo & Häyrinen 2012, 152).

3.2 Tapahtuman järjestämisen turvallisuus

Tapahtuman turvallisuuden suunnittelulla pyritään takaamaan, että kaikilla tapahtumaan osallistuvilla vierailta ja työntekijöillä olisi turvallista olla tapahtumassa. Turvallisuuden hyvällä suunnittelulla minimoidaan mahdolliset tapahtumaa koskevat turvallisuus uhat ja riskit. (Getz 2012, 302.) Nykypäivänä turvallisuuden riskit ovat korostuneet maailmalla tapahtuneiden levottomuuksien myötä (Rautiainen & Siiskonen 2013, 177).

Tapahtuman vastuun pienentämiseksi on tärkeää valita tapahtumaan soveltuva vakuutus. Vakuutuksen ottaminen on jo itsessään riskien hallintaa. (Beech, Kaiser & Kaspar 2014, 195.) Jokaisella ohjelman järjestäjällä tulisi olla omat vakuutukset. Vakuutukset kannattaa kuitenkin tarkistaa, jos ollaan järjestämässä jotakin erityistä tapahtumaa tai ei olla täysin varmoja vakuutusten kattavuudesta. (Vallo & Häyrinen 2012, 180.)

Tapahtumaturvallisuus voidaan jakaa neljään eri kategoriaan: henkilöstöturvallisuuteen, tapaturmiin, onnettomuuksiin sekä palo- ja laiteturvallisuuteen (Rautiainen & Siiskonen 2013, 177). Tapahtuman järjestämisessä voidaan kohdata lukemattomia uhkia, joissa kaikissa on

omat riskinsä. Mahdollisia uhkia voivat luoda esimerkiksi protestit, liikenne, väentungos, alkoholin vaikutukset, terrorismi sekä rikollisuus. Myös huonosti koulutetun henkilöstön toiminnalla voi olla omat riskinsä. (Getz 2012, 302).

Jokaisesta tapahtumasta tulisi tehdä riskianalyysi, jossa pohditaan, mitä riskejä tilaisuuden järjestämiseen liittyy. Kun riskit tunnistetaan ajoissa, niiden syntymistä pystytään minimoimaan ja niihin osataan valmistautua oikealla tavalla. Riskien arviointiin käytetään ABC-ajattelua, joka sisältää seuraavat vaiheet: riskien tiedostaminen ja niiden kartoittaminen, riskien arviointi ja luokittelu niiden todennäköisyyden ja merkittävyyden suhteen sekä riskienhallinnan, joka sisältää tarvittavien suunnitelmien ja päätösten tekemisen riskien eliminoimiseksi, minimoimiseksi tai siirtämiseksi muille tapahtuman vastuuhenkilöille. (Blinnikka & Kuha 2004, 127.)

Tapahtumat voidaan jakaa kolmeen eri riskiryhmään niiden sisällön mukaan. Alhaisen riskin tapahtumat ovat tyypillisesti sisätiloissa järjestettäviä tavanomaisia tapahtumia, jotka eivät sisällä mitään erikoisia aktiviteetteja. Alhaisen riskin tapahtumat vaativat myös kokeneen tapahtumajärjestäjän ja henkilökunnan, jotka ovat hyvin tietoisia turvallisuuteen liittyvistä asioista. Tällainen alhaisen riskitason tapahtuma voi olla esimerkiksi illalliskutsut. Keskitason riskin omaavat tapahtumat ovat useimmiten sisällä järjestettäviä isoja tapahtumia, jotka järjestetään yleisölle epätavallisissa paikoissa tai ovat kokemuksina täysin uusia heille. Tapahtuman tekijöillä ja turvallisuudesta vastaavilla henkilöillä on kuitenkin jo aikaisempia kokemuksia samankaltaisista tilaisuuksista. Keskitason riskin tapahtumat voidaan vaihtoehtoisesti järjestää ulkotiloissa, jolloin tapahtumasta karsitaan kaikki vaaralliset aktiviteetit. Keskitason riskin tapahtumia ovat esimerkiksi suuret urheilukilpailut, julkiset esitykset ja katufestivaalit. Suuren riskin tapahtumiksi luokiteltuihin tapahtumiin osallistuu merkittävän suuri määrä ihmisiä, joille tapahtuman sisältö ja paikka ovat ennalta tuntemattomia. Tapahtuman järjestäjillä ei myöskään ole suuren riskin tapahtumissa entuudestaan kokemusta kyseisen tapahtuman järjestämisestä tai sen riskeistä. Suuren riskin tapahtumiin liittyy selkeitä vaaroja ja turvallisuusuhkia. Tällaisia tapahtumia voivat olla esimerkiksi formulakisat tai ensimmäistä kertaa järjestettävät suuret ja monimutkaiset ulkotapahtumat, jotka sisältävät useita eri elementtejä. (Shone & Barry 2010, 175-178.)

3.3 Tapahtumaprosessin vaiheet

Tapahtuman järjestäminen lähtee liikkeelle tapahtuman suunnittelemisesta, joka on tapahtumaprosessin työläin ja myöskin tärkein vaihe. Tapahtuman suunnittelemisen aloittamisen ajankohta riippuu tapahtuman laajuudesta. Isojen kongressien suunnitteleminen voidaan aloittaa kaksi tai kolme vuotta ennen kongressin ajankohtaa. Suunnittelu kannattaa aloittaa hyvissä ajoin, jotta suunnitteluun jää hyvin aikaa ja kaikki tarvittavat järjestelyt ehditään

tehdä. (Vallo & Häyrinen 2012, 158.) Tapahtuman suunnitteluvaiheessa projektipäälliköllä täytyy olla riittävästi tietoa ja taitoa tulevan tapahtuman järjestämistä varten. Heillä tulee olla myös hyvät kontaktit ja selkeät linjat kommunikoimiseen tapahtumatiimin, alihankkijoiden, sponsoreiden, paikallisten päättäjien ja turvallisuusalan henkilöihin koko tapahtumaprosessin ajan. (Pielichaty, Els, Reed & Mawer 2017, 224.) Tapahtuman suunnittelua varten kootaan tietopaketti, jossa käy ilmi tapahtuman reunaehdot, kuten tapahtuman tavoitteet, tapahtuman viesti, kohderyhmä, luonne ja sisältö, tapahtumapaikka, isännät, tavoiteltava tunnelma sekä budjetti. Tapahtuma suunnitellaan näiden reunaehto- ja tavoitteiden pohjalta. Tapahtumasta kirjoitetaan käsikirjoitus, josta ilmenee mitä tapahtuu, missä ja milloin. Tapahtuman käsikirjoitus alkaa tapahtuman rakentamisesta ja loppuu tapahtuman purkamiseen. Käsikirjoituksessa käydään minuutin tarkasti läpi ensimmäisen vieraan saapuminen viimeisen vieraan lähtemiseen saakka. Projektipäällikkö johtaa tapahtuman käsikirjoitusta ja katsoo, että kaikki menee suunnitellusti. (Vallo & Häyrinen 2012, 158-162.)

Tapahtuman toteutus koostuu kolmesta eri vaiheesta: rakennusvaiheesta, itse tapahtumasta ja purkuvaiheesta. Tapahtuman rakennusvaihe on toteutuksen eniten aikaa vievä vaihe. Kun kulussit on saatu pystytettyä, alkaa kenraaliharjoitukset. Kenraaliharjoituksissa käydään koko tapahtuman ohjelma läpi alusta loppuun. Kenraaliharjoituksissa voidaan varmistaa tapahtuman elementtien kuten tekniikan ja somistusten toimivuus. Tässä vaiheessa voidaan tehdä vielä pieniä korjaavia muutoksia ohjelmaan. Tapahtumasta on kirjoitettu etukäteen käsikirjoitus, jonka mukaan tapahtuma viedään läpi. Projektipäällikkö huolehtii kaikkien tapahtuman työntekijöiden ja osapuolten saumattomasta yhteistyöstä ja aikataulussa pysymisessä. Projektipäällikkö on myös vastuussa mahdollisista tapahtuman toteutuksen aikana tapahtuvista ongelmista ja niiden ratkaisemisesta. Tapahtuman toteutuksessa on huomioitava myös tapahtuman rytmitys, yllätyksellisyys, musiikin ja äänimaailman merkittävyys, tekniikka, materiaalien ja ohjelmien jakaminen, kylttien ja ilmoittautumispisteen sijoittaminen, istumajärjestys ja paikkakortit sekä kuljetus ja parkkipaikat tapahtuma-alueella. Tapahtuma päättyy virallisesti viimeisen vieraan lähdettyä tapahtuma-alueelta. (Vallo & Häyrinen 2012, 163-180.)

Tapahtuman päätyttyä alkaa tapahtuman jälkimarkkinointivaihe. Tapahtuman jälkeen tapahtumanjärjestäjät haluavat kiittää tapahtumaan osallistuneita henkilöitä esimerkiksi kiitoskortilla tai pienellä lahjalla, joka annetaan jokaiselle vieraille muistoksi tapahtumasta. Tapahtuman osallistujilta halutaan saada myös palautetta, jotta tapahtuman prosessia pystytään kehittämään. Saadusta palautteesta tehdään yhteenveto, jota voidaan käyttää hyödyksi tulevissa tapahtumissa. Jälkimarkkinointivaiheeseen kuuluu myös tapahtuman tekijöiden kiittäminen, sillä ilman heitä tapahtuman toteuttaminen ei olisi ollut mahdollista. Jälkimarkkinointivaihe huipentuu palautepalaveriin, jossa käydään läpi kaikki saadut palautteet. Isomman budjetin tapahtumissa palautepalaveriin osallistuvat myös alihankkijat. Palaverissa arvioidaan,

kuinka hyvin tapahtumalle asetetut tavoitteet toteutuivat ja minkälaisia tapahtumia lähde-tään jatkossa suunnittelemaan. Palautepalaverista on hyvä tehdä kirjallinen versio, josta käy ilmi palautepalaverissa läpikäytyt asiat. Useimmiten hyvistä tapahtumista voi myös poikia uusia kontakteja, joista voidaan hyödyntää tulevaisuudessa. (Vallo & Häyrinen 2012, 180-190.)

3.4 Tapahtuman sisältö ja vastuuhenkilöt

Tapahtuman teemalla tarkoitetaan yhtenäistä ideaa tai konseptia, joka antaa tapahtumalle tarkoituksen tai toimii juhlimisen taikka muistamisen objektina (Bladen yms 2012, 67). Teemalla voidaan viestittää esimerkiksi yrityksen arvomaailmasta, mielikuvasta tai imagosta. Teema näkyy niin tapahtuman kutsussa, ohjelmassa, sisällössä, materiaaleissa, somistuksessa, pukeutumisessa, tarjoilussa, vieraslahjoissa kuin tapahtuman jälkimarkkinoinnissakin. Tapahtuman teemoja voivat olla esimerkiksi eri vuosikymmenet, kansallisuudet, vuodenaajat tai elokuvat. (Vallo & Häyrinen 2012, 194-198.)

Tapahtumissa voidaan käyttää joko organisaation sisäisiä tai ulkopuolisia esiintyjiä. Esiintyjät voivat olla muun muassa juontajia, artisteja taikka puhujia. Esiintyjä on syytä valita tapahtuman luonteeseen sopivaksi, jotta tapahtuman tavoitteet toteutuvat. Juontaja eroaa muista esiintyjistä sillä, että juontaja toimii tapahtuman läpiviejänä. Juontaja toivottaa vieraat tervetulleeksi, kertoo tapahtuman sisällöstä ja tavoitteista, juontaa illan isännän ja esiintyjät lavalle, käy läpi tapahtuman aikataulun, neuvoo tapahtumanpaikan tiloista sekä juontaa viimeiset kiitokset tapahtuman päätteeksi. Esiintyjällä on suuri rooli tapahtuman onnistumisessa, sillä jos esiintyjä ei saavu paikalle tai yleisö ei pidä esiintyjästä, voi tapahtuma olla epäonnistunut. Tapahtumaan kannattaa valita esiintyjä, jonka esityksen laadusta on entuudestaan näyttöä. Tapahtuman esiintyjälle tulee kertoa tarkkaan, minkälaisesta tapahtumasta on kyse, mitä tapahtumalla tavoitellaan ja mikä esiintyjän rooli on tapahtumassa. Myös esiintyjän palkkiosta on hyvä neuvotella etukäteen yllätysten välttämiseksi. Tapahtuman aikana esiintyjästä huolehtii ennalta nimitetty emäntä tai isäntä, joka ottaa hänet vastaan, esittelee tapahtuma- ja esiintymispaikan sekä hoitaa kaikki esiintyjälle kuuluvat tarjoilut. (Vallo & Häyrinen 2012, 203-217.)

Tapahtumien sisältö rakennetaan tapahtuman luonteen ja osallistujien mukaan. Asiatapahtumien sisältö tulee olla asiallista, mielenkiintoista sekä helposti ymmärrettävää. Asiatapahtumien puhujiksi on hyvä valita käsiteltävän teeman asiantuntija. Asiatapahtuman sisällöstä saadaan vaihtelevampi, kun tapahtuma jaetaan muutamaan eri osaan esimerkiksi yhteiseen aloitukseen, pienempiin ryhmiin jakautumiseen sekä yhteiseen lopetukseen kevyemmällä ohjelmalla. Viihdetapahtumien sisältö koostuu enimmäkseen erilaisista esiintyjistä. Koska esiintyjät ovat tapahtuman pääosassa, täytyy niiden valintojen perustua tapahtuman tavoitteisiin. Tapahtuman kutsussa voidaan mainita pääesiintyjän nimi, jonka avulla luodaan tietynlainen

mielikuva kutsuvieraille. Asiatapahtumia ja viihdetapahtumia voidaan myös yhdistää. Näissä yhdistelmä tapahtumissa tapahtuma aloitetaan asiaosuudella ja päätetään viihdeosuuteen. Yhdistelmä tapahtumia järjestettäessä tulee osata tasapainottaa tapahtumasisällön hyöty ja huvi. (Vallo & Häyrinen 2012, 209-211.)

Tapahtumiin saadaan lisää sisältöä ja elämyksellisyyttä erilaisten aktiviteettien avulla. Aktiviteeteilla tarkoitetaan interaktiivista tekemistä tai toimintaa, johon osallistujat voivat vapaaehtoisesti osallistua. Aktiviteeteilla voidaan vahvistaa tapahtumien teemaa esimerkiksi tuomalla rodeohärkä Villin Lännen-bileisiin. Aktiviteetteja käytetään myös tiimivalmennuksessa. Tiimin yhteishenkeä ja työmotivaatiota voidaan edistää muun muassa erilaisissa rastiradoilla, jossa osallistujat ratkovat tehtäviä yhdessä oman tiiminsä kanssa. (Vallo & Häyrinen 2012, 212-213.)

Jokaisella tapahtumalla on projektipäällikkö, joka valitaan ennen projektin aloittamista. Projektipäällikön tulee olla täysin sitoutunut tehtäväänsä, sillä hän on vastuussa koko projektin onnistumisesta. Projektipäällikön tehtäviin kuuluu projektin johtaminen, tapahtuman suunnitteleminen sekä tapahtuman budjetoinnista, tuottamisesta, alihankkijoista, seurannasta ja toteutuksesta huolehtiminen. Jotta projektipäällikkö pystyy hoitamaan tehtävänsä, hänen tulee osata delegoida, raportoida, johtaa ja tehdä päätöksiä projektia koskevista henkilöistä ja asioista. Projektipäällikön tulee olla muita innostava ja hänen pitää osata varautua ennalta-arvaamattomiin tilanteisiin. Tapahtuman projektipäällikkönä voi toimia esimerkiksi tapahtumatoimiston työntekijä tai sitten tapahtuman järjestävän organisaatiossa työskentelevä henkilö. Projektipäällikön apuna toimii projektiryhmä, joille jaetaan vastuuta projektista. Projektipäällikkö voi jakaa isomman tapahtuman pienempiin vastuualueisiin projektiryhmälle, jotka lähtevät itsenäisesti viemään heille jaettuja tehtäviä eteenpäin. Projektiryhmä raportoi tehtävistään säännöllisissä projektikokouksissa. (Vallo & Häyrinen 2012, 22-228.)

Monissa yritystapahtumissa käytetään isäntiä, joiden työtehtävä konkretisoituu tapahtuman toteuttamisen vaiheessa. Isäntien roolina on luoda hyvää tunnelmaa ja yhdistää vieraat tapahtuman ohjelmaan ja puitteisiin. Isäntien tehtävänä on myös pitää huolta vieraiden viihtyvyydestä, edesauttaa tapahtuman sujuvuudessa, keskustella vieraita kiinnostavista asioista ja toimia edustavasti yrityksen edustajana. Isäntä voi olla yrityksen tai organisaation työntekijä tai yrityksen ulkopuolelta palkattu henkilö. Viittä vierasta kohti tulisi varata yksi isäntä. (Vallo & Häyrinen 2012, 231-235.)

4 Case Suomi100-ohjelmapuisto

SÄIHKE-partioleirille järjestettiin viisi erilaista ohjelmapuistoa, joille jokaiselle valittiin omat projektipäälliköt. Ohjelmapuistojen projektipäälliköt olivat vastuussa ohjelmapuistojen suunnittelusta ja toteuttamisesta. Projektipäälliköt tekivät tiivistä yhteistyötä partioleirin ohjelmapäälliköiden kanssa, jotka puolestaan vastasivat koko partioleirillä järjestettävästä ohjelmasta.

Suomi100-ohjelmapuiston päällikön työnkuvaan kuului Suomi100-projektin suunnittelu ja toteutus osana leiriohjelmaa. Ohjelmapäällikön tehtäviin kuului kaikenikäisille partiolaisille sopivan ohjelman suunnittelemine, ohjelmatiimin rekrytoiminen ja johtaminen sekä oman vastualueen toiminnasta raportointi projektin lopussa. Suomi100-ohjelmapäälliköltä odotettiin kiinnostusta Suomi100-projektiin, erinomaisia organisointitaitoja sekä kokonaisuuksien hahmottamista, kokemusta ohjelmien järjestämisestä, näkemystä eri ikäkausien yhteisen ohjelman järjestämisestä sekä innostusta ja innovatiivisuutta uuden ohjelmakokonaisuuden luomisesta partioleirille. (Säihke 2017-piirileiri.)

4.1 Ohjelmapuiston suunnittelu

Ohjelmapuiston suunnittelu aloitettiin huhtikuun alussa vuonna 2017 SÄIHKE-partioleirin ohjelmajohtajan ja leirin varajohtajan kanssa. Toimeksiantaja esitteli yleisesti heidän partiotointimintaansa sekä SÄIHKE-partioleirin kokonaisuutta. Toimeksiantaja kertoi myös partion arvoista ja toiminnan tarkoituksesta. SÄIHKE-partioleirille oli avoinna Suomi100-ohjelmapäällikön paikka, joten opinnäytetyön aiheeksi valittiin kyseinen ohjelmakokonaisuus. Suomi100-ohjelmapäälliköltä ei vaadittu aikaisempaa kokemusta partiotoinnasta tai ohjelmapuiston järjestämisestä. Ohjelmapäällikön tehtävissä painotettiin reipasta asennetta ja innostuneisuutta projektia kohtaan.

Ohjelmapuiston suunnittelusta rajattiin pois muutamia tapahtuman järjestämisen elementtejä. Kyseisiä osa-alueita olivat tapahtuman markkinointi, budjetointi sekä tapahtuman kutsuprosessi. Näiden toteuttamisesta vastasi partioleirin henkilöstöosasto, viestintäosasto, tekniikkaosasto sekä ohjelmajohtajat.

SÄIHKE-partioleirin sisäisen viestinnän kanavana käytettiin verkossa toimivaa Slack-keskustelualustaa. Jokaiselle tiimille luotiin Slack-sovellukseen omat keskustelukanavat sekä yksi yhteinen kanava, jonka kautta kaikki SÄIHKE-partioleirillä työskentelevät henkilöt pystyivät kommunikoida keskenään. Toisena sisäisen viestinnän kanavana käytettiin sähköpostia. Kaikki SÄIHKE-partioleiriin liittyvät tiedostot tallennettiin pilvipalveluun, josta käytettiin partiopii-

reissä nimeä “Pirske”. Jokaiselle ohjelmapuiston tekijälle luotiin projektin alussa käyttäjätunnus Slack-sovellukseen sekä henkilökohtainen Uudenmaan Partiopiiriin sähköpostiosoite. Kaikki tulevaan partioleiriin liittyvä kommunikointi leirin tekijöiden kanssa käytiin näiden sisäisen viestinnän kanavien välityksellä.

SÄIHKE-partioleirin ohjelmapäällikkö antoi Suomi100-ohjelmapuistolle selkeät raamit, joiden sisällä ohjelmapuisto saatiin suunnitella. Tarkoituksena oli suunnitella Suomi100-ohjelmapuisto, joka koostui noin viidestä aktiviteettipisteestä. Aktiviteettien toivottiin sisältävän interaktiivista ja innostavaa toimintaa. Aktiviteettipisteiden toiminta tuli pohjautua uuden oppimiseen ja itsensä kehittämiseen partion arvojen mukaisesti Suomen historiaa unohtamatta. Ohjelmassa haluttiin nostaa esille myös ekologisuutta opettamalla partiolaisille Suomen luonnonvarojen hyödyntämistä. Ohjelmaa suunniteltaessa piti muistaa suhteellisen pieni budjetti, jonka rajoissa tuli toimia.

Suomi100-ohjelmapuistoon osallistui kaikki ikäkaudet, joten ohjelman sisällön piti sopia kaikenikäisille. Suomi100-ohjelmapäällikkö sai ohjelmapuiston suunnittelemisen avuksi idealistan, johon muut ohjelmapäälliköt olivat ehdottaneet ja suunnitelleet Suomi100-ohjelmapuistoon sopivia aktiviteetteja. Suurin osa näistä ideoista oli tavanomaisia partio-aktiviteetteja, joten ohjelmajohtaja painotti omien ideoiden esille tuomisen tärkeyttä. Tämän idean pohjalta Suomi100-ohjelmapäällikkö sai ajatuksen hyödyntää koulussa opittua “thinking outside the box”-menetelmää, jonka avulla pyrittiin luomaan uusia ajatuksia ja ideoita rajojen ulkopuolella. Thinking outside the box-menetelmällä lähestytään ongelmia innovatiivisilla tavoilla, kuten ongelmien käsitteellistämällä uuteen muotoon ja oman aseman ymmärtämällä tavoilla, joita ei olisi aikaisemmin osannut edes kuvitella. (Lifhack.)

Suomi100-ohjelmapäällikkö käytti Suomi100-ohjelmapuiston sisällön suunnittelussa apuna Suomi Finland 100-sivustoa, joka koostui Suomen juhluvuoden aikana toteutettavista erilaisista tapahtumista ja hankkeista. Suomi Finland 100-sivustolta saatiin hyviä ideoita ja esimerkkejä teemaan liittyvistä ohjelmista. Suomi100-ohjelmapuiston aktiviteettien innovaation lähteenä käytettiin myös Pinterest-kuvapankki palvelua sekä muiden ohjelmapäälliköiden suunnittelema aktiviteetti-ideoita.

Yhdeksi ohjelma-aktiviteetiksi syntyi “The Birdhouse Factory” eli linnunpönttö tehdas, jossa partiolaiset saivat itse rakentaa linnunpönttöjä. Tämä idea lähti liikkeelle Suomi100-ohjelmapäällikön kuultua Suomessa toimivan viestintäyhtiö Ylen eli Yleisradio Oy:n luonto-ohjelmien Miljoona Linnunpönttöä-kampanjasta, jossa tavoitteena oli saada rekisteröityä miljoona uutta linnunpönttöä Suomeen (Sundqvist 2017). Partioleirillä järjestettävässä ohjelmassa ei kuitenkaan tavoiteltu suuria lukumääriä, vaan yhdessä tekeminen oli tärkeintä. Tässä aktiviteetissa

jokainen sai rakentaa ryhmässä omanlaisensa linnunpöntön sekä halutessaan ottaa sen mukaan kotiin ja pystyttää valitsemalleen paikalle.

Toiseksi aktiviteetti-ideaksi valikoitui kankaanmaalaukset, sillä Suomi100-ohjelmapäällikkö halusi ohjelmapuistoon myös jotain luovaa tekemistä. Luovan tekemisen yhdistäminen Suomi100-temaan sai aikaan ”Minun Suomeni-kangas”-aktiviteetin, jossa tarkoituksena oli maalata Suomeen liittyviä asioita isolle kankaalle. Tässä aktiviteetissa leiriläiset pääsivät käyttämään omaa luovuuttaan ja miettimään mitä 100-vuotias Suomi ja suomalaisuus heissä herättää. Maalaaminen sopi myös kaikenikäisille, joten tämä tuli olemaan melko varmasti yksi suosituimmista aktiviteeteista.

Muiden ohjelmapäälliköiden ohjelmalistassa oli ehdotettu jonkinlaista peliä, jossa partiolaisten tuli sijoittaa Suomen eri aikakausille ominaisia tavaroita oikeaan ajalliseen järjestykseen. Suomi100-ohjelmapäällikkö halusi toteuttaa samankaltaisen idean jollakin uudella tavalla. Tästä ideasta saatiin ajatus tietovisaan, jossa testattiin leiriläisten tietämystä Suomesta. Suomi Finland 100-sivuston yksi hankkeista oli PeliPlaza-yrityksen tekemä Suomi100-tietovisa, joka sisälsi 100-kysymystä 100-vuotiaasta Suomesta. Näiden ideoiden ja esimerkkien pohjalta ohjelmapäällikkö keksi Trivial Pursuit Suomi Edition- tietovisan, jossa leiriläiset toimivat pelinappuloina ihmisen kokoisella pelilaudalla. Kysymysten kategoriat olivat samat kuin tavallisessa Trivial Pursuit-tietovisassa: historia, luonto ja ympäristö, viihde, yhteiskunta, urheilu sekä taide ja kirjallisuus. Suurin osa kysymyksistä saatiin pdf-tiedostona sähköpostitse Suomi100-tietovisan tekijöiltä. Valmiiden kysymysten käytön ehtona oli PeliPlazan mainitseminen leiriläisille ohjelmapuiston toteutuksessa. Loput kysymyksistä ohjelmapäällikkö keksi itse.

Opinnäytetyön toimeksiantajat olivat toivoneet, että ohjelmapuistoon tulisi jotain elintarvikkeisiin liittyvää ohjelmaa. Tämän aktiviteetin ideoinnissa Suomi100-ohjelmapäällikkö ajatteli suomalaisia perinneruokia ja niiden tekemistä leiriolosuhteissa. Näistä ajatuksista syntyi ”The Mud Kitchen”, jossa valmistetaan ja syödään suomalaista perinneruokaa. Suomalaisista leiriolosuhteissa valmistettavista perinneruoista esille nousi karjalanpiirakat sekä pettuleipä. Nämä perinneruoat olivat kuitenkin vaikeasti toteutettavissa, koska alueelle oli mahdotonta saada sähköä. SÄIHKE-partioleirin muonitusvastaavan suosituksesta The Mud Kitchenissä valmistettavaksi ruoaksi valittiin talkkunahyve, jonka valmistaminen ei vaadi sähkökäyttöisiä valmistusvälineitä.

Toimeksiantajat toivoivat puistoon myös globaalikasvatukseen liittyvää toimintaa, jossa otetaan esille ihmisiin kohdistuvia ennakkoluuloja. Suomi100-ohjelmapäällikkö löysi internetistä tanskalaisen tv-kanava TV2 Danmark:n vuonna 2017 julkaiseman videon ”All that we share”.

Tämän videon tarkoituksena oli saada ihmiset huomaamaan, kuinka samanlaisia asioita ja piirteitä jaamme erilaisista taustoista huolimatta (TV2 Danmark, 2017). Globaalikasvatuspisteen nimeksi tuli toimeksiantajan ehdottama “Menetetty ennakkoluulo”, jossa tanskalaisen videon inspiroimana kerrotaan erilaisia väittämiä. Väittämiin myöntävästi vastaavat siirtyvät piirin keskelle taputuksien saattelemina.

Koska leiriläisiltä haluttiin saada palautetta ohjelmapuistosta, ohjelmapäällikkö suunnitteli jokaisen aktiviteettipisteen yhteyteen palautepisteen. Palaute oli hyvä saada kerättyä välittömästi, sillä palautteen kerääminen nuorilta leirin jälkeen olisi ollut hyvin haastavaa ja aktiviteettipisteellä koettua tunnetta oli vaikea saada takaisin jälkikäteen. Suomi100-ohjelmapäällikkö halusi luoda palautepisteestä interaktiivisen ja hauskan toiminnon, joka olisi tarpeeksi mielenkiintoinen nuorten leiriläisten mielestä. Erilaisten innovatiivisten palautteen keräämismenetelmien analysoinnin tuotoksena päädyttiin luomaan hymiö palautepiste. Tällä palautepisteellä jokainen leiriläinen pystyi ilmaista oman mielipiteensä kustakin aktiviteettipisteestä erilaisia tunnetiloja kuvaavien hymiöiden avulla.

Jokaisesta aktiviteettipisteestä tehtiin ohjeistus, josta kävi ilmi aktiviteetin sisältö, materiaalit, toiminnan kulku vaihe vaiheelta ryhmän saapumisesta ryhmän poistumiseen pisteeltä, pisteelle samalla kerralla mahtuva henkilömäärä sekä aktiviteetin keskimääräinen kesto. Tämä ohjeistus oli tarkoitus jakaa kaikille aktiviteettipisteiden ohjaajille. The Bird House Factoryyn ja The Mud Kitcheniin tehtiin lisäksi oma ohjeistus leiriläisille. The Bird House Factoryn ohjeistuksessa kerrottiin linnunpöntön rakentamiseen tarvittavista työkaluista ja materiaaleista sekä ohjeistettiin linnunpöntön rakentamisessa alusta loppuun. The Mud Kitchenin ohjelmassa kerrottiin talkkunan historiasta, talkkunahyveen valmistukseen tarvittavista aineksista ja ruoanlaittovälineistä sekä ohjeistettiin talkkunahyveen tekemisen eri vaiheissa.

Partioleirin jokainen ohjelmapäällikkö kävi henkilökohtaisen keskustelun leirin ohjelmajohtajan kanssa. Keskustelun tarkoituksena oli käydä läpi projektin henkilökohtaiset sekä itse ohjelmapuiston tavoitteet. Keskustelun myötä sitouduttiin virallisesti ohjelmapuiston ohjelmapäälliköksi.

Suomi100-ohjelmapuistoa varten Suomi100-ohjelmapäällikön täytyi täyttää turvallisuussuunnitelma-lomake. Turvallisuussuunnitelmassa piti kertoa ohjelmapuiston sisällöstä, ilmoittaa osallistujamäärät, arvioida mahdollisia riskejä ja niistä aiheutuvien tapaturmien vaaroja, suunnitella ennakoivia toimenpiteitä vaarojen välttämiseksi ja kirjata ylös tarvittavat ensiaputarvikkeet. SÄIHKE-partioleirin yleisestä turvallisuudesta vastasi erillinen turvallisuushenkilö.

Jokaisesta ohjelmapuistosta kirjoitettiin “leiriläisen kirja” eli pienimuotoinen opas. Suomi100-ohjelmapuiston leiriläisen kirja näkyy kuviossa numero kaksi.

Suomi100

Miltä näyttää 100-vuotias Suomi? Suomi100-ohjelmapuistossa pääset antamaan luovuudellesi vallan linnunpönttöjen rakentamisen, jättikankaalle maalaamisen ja perinneruoan valmistamisen parissa. Puistossa pääset myös testaamaan tietämystäsi Suomesta ja haastamaan leiritoveritasi hyppäämällä mukaan ihmiskokoiseen Trivial Pursuit-lautapeliin!

Suomi100-ohjelmapuisto on tarkoitettu kaikille ikäkausille ja puistoon pääset osallistumaan alkuleirin aikana omalle alaleirillesi sovittuna kellonaikana 13.,14. ja 15.7. Ohjelmapuistossa kierretään eri aktiviteettipisteitä oman leirilippukunnan kanssa. Leirilippukunnan sisällä tulisi muodostaa myös 6 ryhmää, joiden kanssa toimitte suurimmassa osassa aktiviteettipisteitä. Jokaisen ryhmän olisi hyvä sisältää partiolaisia eri ikäkausilta, jotta ryhmä voi jakaa tietoa ja taitoa keskenään.

Mukaan tarvitset oman pensselin tai siveltimen, ruokailuvälineet, vesipullon, reippaan mielen säänmukaisen varustuksen. Suomi100-ohjelmapuiston teema huipentuu lauantaina 15.7 vietettävään Suomi100-iltajuhlaan, jossa pääsemme myös ihaillemaan ohjelmapuistossa luomiamme tuotoksia. Tervetuloa seikkailemaan Suomi100-ohjelmapuistoon!

Kuvio 2. Suomi100-ohjelmapuiston leiriläisen kirja (Sonja Nieminen 2017).

Suomi100-ohjelmapäällikön kirjoittama leiriläisen kirja sisälsi lyhyen selostuksen ohjelman sisällöstä, toiminnasta sekä ohjelmapuistoon osallistumiseen tarvittavista varusteista. Leiriläisen kirjat julkaistiin leiriläisille toukokuun puolessa välissä SÄIHKE-partioleirin virallisilla internet-sivuilla.

Suomi100-ohjelmapuistoa varten tehtävät hankinnat kirjattiin HANKI-hankintajärjestelmään. Hankintojen suunnitteleminen tehtiin yhteistyössä leirin tekniikka-, logistiikka- sekä ruokapuolen vastaavien kanssa. Suomi100-ohjelmapäällikkö kirjasi hankinnat Excel-taulukkoon, jonka jälkeen ne siirrettiin HANKI-hankintajärjestelmään. Hankintojen tekemisestä vastasi erillinen henkilö. Suomi100-ohjelmapäällikkö lähetti The Mud Kitchenin raaka-aine hankinnoista tilauslistan leirin ruokapuolen vastaavalle.

Suomi100-ohjelmapuiston työntekijöiden rekrytoinnista vastasi leirin henkilöstöpäällikkö ja ohjelmapäälliköt. Leirille oli ilmoittautunut vapaaehtoisiiin työtehtäviin paljon aikuisia. Vapaaehtoisten aikuisten lisäksi jokaisen leirille osallistuvan samoaja-ikäisen eli 15-17-vuotiaan partiolaisen leiriohjelmaan kuului kaksi ja puoli päivää kestävä työtehtävä. Suomi100-ohjelmapuiston työtehtäviin oli ilmoittautunut yhteensä 15 samoaja-ikäistä sekä kuusi vapaaehtoista aikuista. Samoajien yhteydenottoon oli tehty erillinen ohjeistus, jossa kerrottiin yleisesti yhteydenoton sisällöstä. Ohjelmapäälliköiden tuli lähettää töihin tuleville samoajille tervetulo viesti, jossa kerrottiin ohjelmapuiston toiminnasta ja samoajien roolista heidän tulevissa työtehtävissä. Suomi100-ohjelmapäällikkö lähetti töihin tuleville samoajille yhteisen sähköpostiviestin, jossa hän kiitti heitä työtehtävään ilmoittautumisesta, kertoi itsestänsä ja

roolista projektissa sekä ohjelmapuiston sisällöstä ja aikataulusta. Viestissä esiteltiin jokaisen aktiviteettipisteen työtehtävät. Samoajia pyydettiin ilmoittamaan heille sopivat työpäivät, sekä kertomaan mikäli heitä kiinnostaisi jollain tietyllä aktiviteettipisteellä työskentely. Suomi100-ohjelmapäällikkö otti sähköpostitse erikseen yhteyttä vapaaehtoisin aikuisiin, jotka olivat tulossa töihin Suomi100-ohjelmapuistoon. Sähköposteissa kerrottiin samat asiat kuin samoajien tervetuloviestissä. Suomi100-ohjelmapäällikkö suunnitteli Suomi100-ohjelmapuiston työvuorolistan työntekijöiden toiveiden pohjalta. Työvuorolistasta löytyi jokaisen töihin tulevan henkilön nimi, työaika sekä työtehtävä. Suomi100-ohjelmapäällikkö lähetti työvuorolistat kaikille Suomi100-ohjelmapuistoon osallistuville työntekijöille manuaalien eli aktiviteettipiste-kohtaisten ohjeistuksien kanssa.

Suomi100-ohjelmapäällikkö loi myös Suomi100-ohjelmapuistoon aikataulun, joka sisälsi ohjelmapuiston kahden tunnin toteutuksen aikana tapahtuvan yksityiskohtaisen toiminnan selostuksen. Aikataulussa käytiin läpi, mitä täytyy olla valmiina ohjelmapuisto auetessa, kuka menee vastaanottamaan leiriläiset, miten leiriläiset siirtyvät ohjelmapisteille, millaisella aikataululla ohjelmapisteillä edetään, miten ensimmäiseltä ohjelmapisteeltä siirrytään seuraavalle pisteelle sekä milloin ohjelmapuistosta lähdetään pois. Nämä kaikki asiat täytyi miettiä etukäteen, jotta ohjelmapuiston toiminta sujuisi mutkattomasti.

Ohjelmapuiston toteutusta varten Suomi100-ohjelmapäällikkö tulosti valmiiksi materiaaleja. Tulostettavia materiaaleja olivat aikataulut, työvuorolistat sekä aktiviteettipisteiden ohjeistukset ohjaajille ja osallistujille. Suurin osa materiaaleista laminoitiin laminointipaperilla, jotta ne säilyisivät paremmin leiriolosuhteissa.

4.2 Ohjelmapuiston rakentaminen

Suomi100-ohjelmapuiston rakentaminen aloitettiin keskiviikkona 12.7.2017. Kuviosta numero kolme näkyy Suomi100-ohjelmapuistolle varattu paikka, joka oli tyhjää mäntymetsä-aluetta.

Kuvio 3. Suomi100-ohjelmapuiston alue ennen rakentamista (Sonja Nieminen 2017).

Tälle alueelle oli tarkoituksena rakentaa Suomi100-ohjelmapuisto yhden päivän aikana. Ohjelmapuiston aktiviteettien sijoittelu täytyi suunnitella uudestaan alueella olevien puiden ja maaston korkeuserojen vuoksi.

Suurin osa tilatuista tavaroista noudettiin leirin logistiikka-alueelta. Logistiikkaosaston kanssa käydyn keskustelun myötä huomattiin, että melkein puolet tilatuista tavaroista oli jäänyt hankkimatta. Näitä tavaroita olivat muun muassa linnunpönttöihin tulevat naulat ja suurin osa työkaluista, maalauspisteen kankaiden alustoiksi pystytettävät vanerit sekä vaneriset pelilaudat, jotka oli luvattu rakentaa hankintaosaston toimesta. Myös muita hankintoja oli jäänyt tekemättä, kuten maalauspisteelle tarkoitettujen maalien ostaminen. Ohjelmapuistoa varten tehty hankintalista ei ollut tavoittanut hankintaosasta suunnitellulla tavalla.

Suomi100-ohjelmapuiston rakentamista varten logistiikalta saatiin ongelmista huolimatta muutamia suojapeitteitä ja kuormaliinoja katosten pystyttämiseksi. Katosten pystyttämiseen saatiin avuksi joukko tarpoja-ikäisiä partiolaisia.

Kuvio 4. Katoksien pystyttämistä ohjelmapuistoalueelle (Sonja Nieminen 2017).

Tarpoja-ikäiset partiolaiset pystyttivät katokset Suomi100-ohjelmapuiston alueelle. Katokset pystytettiin Minun Suomeni-kangas pistettä sekä The Mud Kitchen-pistettä varten. Kummallekin pisteelle tuotiin apupöytiä, joihin aseteltiin valmiiksi pisteille tilatut tavarat seuraavan päivän toteutusta varten. Logistiikka-tiimi teki Minun Suomeni-kangaspisteen kankaille vanerista alustat, joita vasten oli hyvä maalata.

Trivial Pursuit-pelilaudat kasattiin erivärisistä messumatoista, jotka olivat jääneet ylimääräiseksi muista ohjelmapuistoista. Pelilautojen tekemisessä auttoivat Suomi100-ohjelmapuistoon töihin tulevat samoajat-ikäiset sekä vapaaehtoiset aikuiset. Tietovisan rakentaminen meni täysin uusiksi, sillä pelin kategoriat oli määritelty värien mukaisesti, eikä messumatoista

löytynyt jokaisen kysymuskategorian värejä. “A Scout is never taken by surprise; he knows exactly what to do when anything unexpected happens” (Brainy Quotes). Tämä lainaus on yksi partioliikkeen perustaja Robert Baden-Powellin kirjoittamista lainauksista. Tässä vaiheessa tapahtuman rakentamista täytyi löytää oma sisäinen partiolainen, joka ei hätkähdä vastoinkäymisiä, vaan kehittää siihen uuden ratkaisun. Pelilautaan sovellettiin käytettävissä olevia materiaaleja. Kuviossa numero viisi näkyy messumatoista tehtyjä pelilaudan osia.

Kuvio 5. Trivial Pursuit-pelilaudan paloja (Sonja Nieminen 2017).

Erivärisistä messumatoista leikattiin sopivan kokoisia suikaleita ja yhdisteltiin eri värejä toisiinsa uusien värien luomiseksi. Suikaleet kiinnitettiin toisiinsa paksun teipin sekä niittien avulla. Koska Kiinasta tilatut isot pelinopat eivät ehtineet saapua Suomeen ajoissa, tietovisan pelinopat tehtiin puusta. Logistiikkaosasto leikkasi sirkkelillä puusta neliönmuotoiset nopat, joihin kirjoitettiin tussilla numerot. Pelivisan oikeisiin kysymyksiin vastanneille joukkueille tehtiin valmiiksi jokaisen kategorian värinen olkanauha. Olkanauhat leikattiin erivärisistä lakanoista ja pyyhkeistä. Peliä varten kategoria- ja kysymyslaput aseteltiin valmiiksi pelilaudan keskelle.

Linnunpönttötehtaan työpisteet rakennettiin leirialueelta löytyneistä isoista puisista kuormalavoista. Kuormalavoista tehtiin neljä sopivan korkeaa työpistettä. Puuttuvat työkalut saatiin hankittua alueelle kovan etsinnän kautta. Työkaluja jouduttiin myös lainaamaan muilta partiolaisilta. Jokaiselle työpisteelle haettiin valmiiksi naulat ja puutavarat.

4.3 Ohjelmapuiston toteutus

Ensimmäinen ohjelmapuiston toteutus alkoi torstaina 13.7.2017. Suomi100-ohjelmapuiston työntekijöitä oli pyydetty tulemaan hyvissä ajoin paikalle, jotta ehdittäisiin käydä rauhassa läpi ohjelmapuiston kulku. The Mud Kitcheniin haettiin ennen puiston avaamista tarvittavat

raaka-aineet ohjelmapuiston vieressä sijaitsevalta keittiöltä. Jokaiselle ohjelmapuiston aktiviteettipisteelle oli rekrytoitu yksi aikuinen, joka ohjeistettiin tulevaan tehtävään. Aikuisten tehtävänä oli tämän jälkeen opastaa jokaisella aktiviteettipisteellä työskentelevät samoajaikäiset partiolaiset työtehtäviinsä. Suomi100-ohjelmapuisto aukesi ensimmäiselle alaleirille kello 9.00. Kuviossa numero kuusi näkyy Suomi100-ohjelmapuiston sisäänkäynti, johon ripustettiin Suomi100-banderolli.

Kuvio 6. Suomi100-ohjelmapuiston sisäänkäynti (Sonja Nieminen 2017).

Leirilippukunnat saapuivat Suomi100-ohjelmapuiston sisäänkäynnille, johon heitä mentiin vastaanottamaan. Leiriläiset toivotettiin tervetulleeksi Suomi100-ohjelmapuistoon ja heille kerrottiin ohjelmapuiston sisällöstä ja ohjelmapuistossa kulkemisesta. Jokaisen aktiviteettipisteen aikuisohjaaja tuli valmiiksi sisäänkäynnin luokse, josta jokainen ohjaaja otti mukaansa yhden ryhmän ja opasti omalle aktiviteettipisteelle. Jokaiselle ryhmälle määriteltiin valmiiksi ensimmäinen aloituspiste, jonka jälkeen he saivat liikkua vapaasti ohjelmapuistossa oman ryhmänsä kanssa.

Ohjelmapuiston aktiviteettipisteiden toimintoja muokattiin toimivimmiksi ensimmäisen toteutuksen pohjalta. Tällaisia muutoksia oli muun muassa tietovisan keston lyhentäminen ryhmän jaksamisen mukaan. Pienten alkuhankaluuksien jälkeen asiat alkoivat järjestyä ja ohjelmapuisto alkoi toimia suunnitelmien mukaan.

Kuviossa numero seitsemän partiolaiset maalaavat ajatuksiaan 100-vuotiaasta Suomesta isoille lakanakankaille.

Kuvio 7. Partiolaiset maalaamassa ajatuksiaan Suomesta (Sonja Nieminen 2017).

Kankaat olivat aseteltu kummallekin puolelle vanereita, jotta pisteelle pääsisi samaa aikaa kaksi ryhmää maalaamaan. Valmiit kankaat laitettiin kuivumaan eurolavojen päälle. Osa kankaista ripustettiin vierailupäivän ajaksi vierailijoiden nähtäväksi ohjelmapuiston laidalle. Valmiita kankaita oli myös tarkoitus käyttää pöytäliinoina leirin loppupuolella järjestettävällä Suomi100-juhlaillallisella.

Kuviossa numero kahdeksan partiolaiset valmistavat The Mud Kitchenissä pienissä ryhmissä talkkunahyvettä. Nurmikolla oli hyvä istua ja syödä jälkiruokaa auringonpaisteessa.

Kuvio 8. Partiolaiset nauttimassa talkkunahyvettä (Ossi Hokkanen 2017).

Jokaisella leiriläisellä oli mukana omat ruokailuvälineet, josta he käyttivät ruokailemiseen. Kuviossa numero yhdeksän näkyy The Mud Kitchen-aktiviteettipisteen työntekijöitä, jotka suoriutuivat tehtävästään mallikkaasti.

Kuvio 9. Reippaat partiolaiset The Mud Kitchenin työtehtävässä (Sonja Nieminen 2017).

Raaka-aineita säilytettiin leirin keittiön lainaamissa styroksi-laatikoissa, jotta ne säilyivät paremmin. Työntekijät annostelivat jokaiselle ryhmälle valmiiksi tarvittavat raaka-aineet ja pitivät huolta pisteen toimivuudesta.

The Bird House Factoryssä valmistui monia kymmeniä linnunpönttöjä. Kaikki partiolaiset osallistuivat rakentamiseen iästä riippumatta. Kuviossa numero kymmenen kaksi partiolaista rakentavat linnunpönttöä vankalla yhteistyöllä.

Kuvio 10. Partiolaiset rakentamassa linnunpönttöjä (Ossi Hokkanen 2017).

Partiolaiset saivat toimia The Bird House Factoryssa pienemmissä ryhmissä. Kuviossa numero 11 toinen The Bird House Factoryn aikuisohjaajista auttaa partiolaisia poraamaan linnunpönttöihin sisääntuloaukkoja.

Kuvio 11. Aikuisohjaaja opastamassa leiriläisiä linnunpönttöjen rakentamisessa (Sonja Nieminen 2017).

Osa partiolaisista otti tekemänsä linnunpöntöt mukaansa ja toiset jättivät valmiit linnunpöntöt muiden katseltavaksi aktiviteettipisteelle. Valmiita linnunpönttöjä laskettiin valmistuneen suurin piirtein 40 kappaletta koko ohjelmapuiston aikana.

Trivial Pursuit-tietovisassa käytiin tiukkoja kamppailuja joukkueiden välillä. Kuviossa numero 12 partiolaiset ovat asettuneet joukkueisiin pelilaudalle.

Kuvio 12. Trivial Pursuit-tietovisan kisatunnelmaa (Sonja Nieminen 2017).

Trivial Pursuit-tietovisan peliaikaa säädeltiin ryhmän jaksamisen mukaan. Jotkut ryhmistä pelasivat vain yhden kierroksen ja toiset taas halusivat pelata pelin loppuun asti. Tietovisan ohjaaja jakoi kuviossa 13 näkyviä olkanauhoja oikein vastanneille joukkueille.

Kuvio 13. Tietovisan materiaaleja (Sonja Nieminen 2017).

Kuviossa 13 näkyy myös jokaisen kategorian värit sekä kysymyslaput.

Menetetty ennakkoluulo-pistettä ohjasi tehtävään nimitetty henkilö. Myös tämän pisteen sisältöä muokattiin ryhmien jaksamisen mukaan. Kuviossa numero 14 leirilippukunta pääsi tunnistamaan toisillensa hauskoja ja ehkä hieman häpeällisiä asioita, kuten kuka oli jättänyt hampaansa pesemättä kyseisenä aamuna.

Kuvio 14. Menetetty Ennakkoluulo-pisteen toimintaa (Sonja Nieminen 2017).

Menetetty ennakkoluulo-pisteelle mahtui monta ryhmää samaa aikaa, joka teki tehtävästä entistä mielenkiintoisemman.

Kuviossa numero 15 näkyvät hymiö palautepisteet. Palautepisteisiin sai heittää kävyn haluamansa hymiön kohdalle.

Kuvio 15. Hymiö palautepisteet sijoitettuna aktiviteettipisteelle (Sonja Nieminen 2017).

Näistä palautepisteistä tuli loppupeleissä oma aktiviteettinsa, kun nuoremmat leiriläiset kilpailivat keskenään kuka saa heitettyä eniten käpyjä sankoihin. Sangoista löytyi myös paljon muitakin esineitä kuin käpyjä.

4.4 Projektin arviointi

Jokainen partioleirin ohjelmapäällikkö kirjoitti loppuraportin omasta vastuualueestaan partioleirin päätyttyä. Raportissa tuli arvioida projektin onnistumista ohjelman tekijän, työntekijöiden sekä ohjelman osallistujien näkökulmasta. Raportissa piti myös pohtia projektin sekä henkilökohtaisten tavoitteiden täyttymistä. Raportin pohjalta käytiin palautekeskustelu leirin ohjelmapäälliköiden kanssa. Palautekeskustelussa käytiin läpi ohjelmapuiston onnistumisia ja kehityskohteita, leiriläisiltä saatuja palautteita sekä ohjelmapäällikön omia tuntemuksia projektista ja ylipäätään koko leirikokemuksesta. Partioleiriprojekti päätettiin virallisesti kaatajaisiin eli loppujuhliin, jossa Suomi100-ohjelmapäällikkö sai leirillä ansioituneille jaetun kunniamerkin.

Projektin tarkoituksena oli luoda partioleirille Suomi100-teemainen ohjelmakokonaisuus, jonka sisältö perustuu yhteiskuntaan ja suomalaisuuteen partion arvoja unohtamatta. Ohjelmapuiston tavoitteena oli tarjota uusia elämyksiä partiolaisille, joita heidän oli vaikea saada omassa leirilippukunnassa. Ohjelmapuiston suurin osa aktiviteeteista oli sellaisia, joita partiolaiset eivät olleet ennen tehneet kuten pelanneet ihmiskokoista Trivial Pursuit-tietovisaa tai syöneet talkkunahyvettä. Jokaisessa aktiviteetissa tuli kiinnittää huomiota, miten kyseinen toiminta tukee lapsen ja nuoren kasvua ja kehitystä. Partiolaiset saivat toteuttaa itseään maalaamalla, kehittämään kädentaitoja rakentamalla linnunpönttöjä, harjoittamaan ruoanvalmistustaitoja suomalaisen perinneruoan parissa, oppia uusia asioita Suomesta ja sen arvokkaasta

historiasta tietovisan avulla sekä tuntee yhteenkuuluvuudentunnetta jakamalla asioita itsensä. Koko ohjelmapuistossa toimimista yhdisti yhdessä tekeminen erilaisten ja eri-ikäisten ihmisten kanssa. Tavoitteena oli myös tuoda partion ulkopuolisen henkilön näkökulmaa ohjelmapuiston sisältöön, joka toteutui tässä projektissa. Suurin osa aktiviteeteista oli sellaisia, mitä leireillä ei oltu aikaisemmin järjestetty.

Vaikka projektin suunnitteleminen aloitettiin suhteellisen myöhäisessä vaiheessa leirin muihin ohjelmapuistoihin verrattuna, projektin aikataulussa pysyttiin hyvin kiinni. Viikoittaisten tapaamisten ja tehtävien deadlinejen sopiminen edesauttoi projektin etenemistä. Opinnäytetyön tekijä teki toimeksiantajan antamat suunnitteluprosessiin liittyvät tehtävät ajallaan ja ollen omatoiminen ja tuoden omaa näkökulmaa ja mielipiteitä esille yhteisissä tapaamisissa. Hyvä yhteydenpito toimeksiantajan kanssa mahdollisti sujuvan yhteistyön koko prosessin ajan. Suomi100-ohjelmapuistolla olisi voinut olla alusta alkaen enemmän kuin yksi työntekijä, koska ohjelmapuiston suunnitteleminen oli ajoittain haastavaa partion ulkopuoliselle henkilölle. Myös epävarmuus siitä, ketä ohjelmapuistoon oli tarkoitus tulla töihin, toi oman huolensa. Suomi100-ohjelmapuistoon ilmoittautuneiden työntekijöiden kanssa olisi ollut hyvä järjestää tapaaminen ennen leiriä, jossa olisi käyty läpi ohjelmapuiston kulkua. Ainoa fyysinen näkeminen työntekijöiden kanssa jäi itse tapahtumapäivälle. Tapahtuman suunnittelussa haasteita aiheutti uudessa toimintaympäristössä toimiminen ja hankintojen tekeminen. Koska partio ei ollut entuudestaan tuttu opinnäytetyön tekijälle, hänelle oli aluksi hieman vaikea sopeutua uuteen toimintaympäristöön ja siellä toimiviin ihmisiin. Yhteistyö alkoi kuitenkin sujua ja uusien tuttavuuksien kanssa oli todella mukava tehdä töitä. Hankintojen tekeminen ohjelmapuistoon oli vaikeaa, sillä opinnäytetyön tekijä ei saanut tunnuksia hankintajärjestelmään, jonka kautta hankinnat olisi voinut tehdä. Hankintajärjestelmästä olisi myös nähnyt joidenkin tuotteiden hintoja, joka olisi helpottanut budjetin rajoissa pysymistä. Opinnäytetyön tekijä oli itse hyvin aktiivinen koko suunnitteluprosessin ajan esimerkiksi etsimällä ideoita ohjelmapuiston sisältöön erilaisista lähteistä sekä käyttämällä hyödyksi omaa luovuuttaan ohjelmapuiston suunnittelussa. Opinnäytetyön tekijä oli tehnyt työharjoittelunsa tapahtumatoimistoon, joten hän pystyi hyödyntämään siellä oppimiansa taitoja ohjelmapuiston suunnittelussa. Näiden taitojen hyödyntäminen näkyi erityisesti asioiden aikatauluttamisessa, ennakoivalmisteluissa sekä sovittujen asioiden varmistamisessa.

Ongelmapuistolle oli varattu tarpeeksi suuri alue, johon puisto rakennettiin. Alueen maasto oli hieman haastavaa, mutta aktiviteettipisteiden sijoittelusta selvitettiin pienellä soveltamisella. Suomi100-ohjelmapuiston aikuiset työntekijät oli pyydetty saapumaan ohjelmapuistoon toteutusta edeltävänä päivänä, jolloin jokaiselle aktiviteettipisteelle sijoitetut työntekijät ehdittiin ohjeistamaan aktiviteettipisteiden toimintaan. Ohjeistamisen vastuu samoaja-ikäisille työntekijöille annettiin ohjelmapisteellä toimivalle aikuiselle, joka toimi erittäin hyvin. Opinnäytetyön tekijä oli oppinut aikaisemmasta työharjoittelustansa myös työntekijöiden

opastuksen tärkeyden. Kaikki Suomi100-ohjelmapuiston työntekijät olivat pyydetty saapumaan ohjelmapuistoon aina puoli tuntia ennen ohjelmapuiston avaamista, jolloin heille jäi sopivasti aikaa ohjelmapuiston valmisteluiden tekemiseen ennen ensimmäisten leiriläisten saapumista. Tehtävien delegoiminen muille työntekijöille mahdollisti ohjelmapuiston sujuvan toiminnan. Kun ohjelmapuiston toiminnan vastuu oli jaettu työntekijöille, ohjelmapäällikön tarvisi vain olla paikalla ja valvoa, että kaikki sujui suunnitellusti. Opinnäytetyön tekijä ei ollut suunnitellut etukäteen partiolaisten saapumista ohjelmapuistoon. Ensimmäisenä ryhmän saavuttua ohjelmapuiston pääoville opinnäytetyön tekijä otti kirjaimellisesti ohjat käsiinsä ja meni vaistonvaraisesti toivottamaan partiolaiset tervetulleeksi ohjelmapuistoon sekä improvisoi ohjelmapuiston selostuksen. Ohjelmapuiston toimintaa hankaloitti ainoastaan ensimmäisenä päivänä ohjelmapuiston osan hankintalistaan kirjattujen tavaroiden puuttuminen. Näitä olivat esimerkiksi katokset sateen varalle, työkalut ja naulat linnunpönttötehtaalle sekä maalausludat ja maalit maalauspisteelle. Nämä tavarat saatiin hankittua kuitenkin ohjelmapuistoon.

Suomi100-ohjelmapuistosta saatiin suurimmaksi osaksi positiivista palautetta. Ohjelmapuiston kerättiin palautetta palautepisteiden avulla, suullisesti ohjelmapuiston aikana sekä leirin päätyttyä lähetetyllä leirin yleisellä palautelomakkeella. Palautepisteiden tuloksia ei voinut pitää täysin luotettavina, sillä leiriläiset heittivät palautepisteisiin käpyjä leikin vuoksi. Minun Suomeni-Kangas toiminnosta tuli positiivista palautetta. Leiriläiset nauttivat maalaamisesta ja kaikilla näytti olevan hauskaa. Ainoa negatiivinen asia oli maalien laatu. The Mud Kitchenissä moni leiriläinen piti talkkunahyveestä ja halusivat reseptin kotiin. He pitivät myös syömisestä ja itse tekemisestä. Joillekin partiolaisille tosin puolukan maku oli liian kirpeä. Trivial Pursuit-tietovisan osa kysymyksistä oli liian vaikeita, koska pelaajat olivat hyvin nuoria. Pelin kesto oli myös nuoremmille liian pitkä ja vastausvaihtoehtoja oli liian paljon. Jotkut taas tykkäsivät pelin haastavuudesta ja halusivat pelata pelin loppuun asti. Positiivista tietovisassa oli älyllinen tekeminen, joista moni leiriläinen piti. The Bird House Factory jakoi mielipiteitä. Jotkut pitivät rakentamisesta ja tekivät esimerkiksi avaruusaluksen mallisia linnunpönttöjä. Toisilla ei riittänyt kärsivällisyys, mutta onneksi seuraava ryhmä pystyi jatkamaan siitä mihin edellinen oli jäänyt. Menetetty ennakkoluulo-aktiviteetti oli kestoltaan sopivan lyhyt ja kaikki jaksivat keskittyä sen aikana. Leiriläiset saivat kuulla hauskoja totuuksia toisistaan ja taputtaa muiden rohkeille paljastuksille.

SÄIHKE-partioleirin jälkeen jokaiselle yli 15-vuotiaalle partioleirille osallistuneelle henkilölle lähetettiin sähköinen palautekysely. Palautekyselyn tekemisestä vastasi SÄIHKE-partioleirin johtajat. Palautekyselyssä vastaajia pyydettiin arvioimaan jokaista leirin osa-alueita. Suomi100-ohjelmapuistoa koskevaan osioon saatiin yhteensä 268 vastausta. Ohjelmapuistoa sai arvioida neliasteisella arviointiasteikolla, joka koostui seuraavista vastausvaihtoehdoista:

- 1) Hyvin järjestetty; kivaa oli
- 2) Melko hyvin järjestetty, viihdyin
- 3) Melko huonosti järjestetty, tylsää oli
- 4) Huonosti järjestetty, kurjaa oli

29 prosenttia vastanneista oli sitä mieltä, että ohjelmapuisto oli hyvin järjestetty. 53 prosenttia eli yli puolet vastanneista olivat kokeneet ohjelmapuiston melko hyvin järjestettynä. 16 prosenttia vastaajista vastasi, että ohjelmapuisto oli heidän mielestään melko huonosti järjestetty. Vain kaksi prosenttia vastanneista ilmaisi ohjelmapuiston olevan huonosti järjestetty. Suurin osa vastanneista oli kuitenkin ollut sitä mieltä, että puisto oli hyvin järjestetty. Palautekyselyssä sai myös jättää avointa palautetta, mutta Suomi100-ohjelmapuistoa koskien ei ollut laitettu avoimia kommentteja.

Toiminnallisessa opinnäytetyössä tulisi ensin kirjoittaa teoreettinen osuus ja sitten vasta toteuttaa toiminnallinen osuus. Tässä opinnäytetyössä nämä edellä mainitut vaiheet tehtiin päinvastaisessa järjestyksessä, sillä tapahtuman suunnitteleminen eteni nopealla tahdilla heti alusta alkaen. Teoreettisen osuuden kirjoittaminen olisi mahdollistanut ohjelmapuiston järjestelmällisemmän suunnittelun ja auttanut ottamaan huomioon kaikki tapahtuman järjestämiseen tarvittavat elementit. Teoreettisen osuuden kirjoittaminen jälkeinpäin aiheutti hieinan ongelmia, sillä toiminnallinen osuus oli suoritettu kesällä ja syksyllä motivaatio oli jo kadonnut. Positiivisena asiana teorian kirjoittamisessa tapahtuman jälkeen voidaan nähdä, että itse tapahtuman järjestämisen oikeaoppisuuteen ei kiinnitetty liikaa huomiota. Jos teoria olisi kirjoitettu ennen tapahtuman järjestämistä, suurin osa ajasta olisi voinut mennä tapahtuman järjestämisen teoreettisen kaavaan keskittyen. Vaikka jokainen tapahtuma koostuu samoista prosessivaiheista, partioympäristössä järjestettävä tapahtuma on kuitenkin täysin erilainen. Partio toiminnan jäsenet eivät ole erikoistuneet tapahtuman järjestämiseen, joten kaikki tekevät asiat omalla tavallaan.

Suomi100-ohjelmapäällikkö asetti projektin alussa itselle henkilökohtaiset tavoitteet. Näitä tavoitteita olivat itseluottamuksen kasvaminen, toimiminen erilaisten ihmisten kanssa sekä uuteen toimintaympäristöön tutustuminen. Hän pääsi toimimaan kymmenien erilaisten ihmisten kanssa toimintaympäristössä, joka oli hänelle aivan täysin tuntematon. Hänen itseluottamus sekä luotto osaamiseen ja suoriutumiseen hankalista tilanteista kasvoi suuresti tämän projektin aikana kaikista vaikeuksista huolimatta. Ohjelmapuiston toteutuksen aikana erityisesti hänen ongelmanratkaisutaito kehittyi ja hän oppi soveltamaan asioita, jotka eivät toimineet ennalta tehtyjen suunnitelmien mukaisesti. Partio toiminnan perustaja Robert Baden-Powellia sanoja lainaten: "Look wide, beyond your immediate surroundings and limits, and you see things in their right proportion. Look above the level of things around you and see a higher aim and possibility to your work." (Brainy Quotes.)

5 Johtopäätökset ja kehitysideat

Opinnäytetyön tekeminen eteni sovitulla aikataululla, jota tuki säännölliset tapaamiset opinnäytetyön toimeksiantajan kanssa. Opinnäytetyöprojekti oli selkeästi määritelty ja sen tekeminen eteni johdonmukaisessa järjestyksessä. Projektin tekemistä motivoi ennalta määritelty päämäärä, joka oli ohjelmapuiston konkretisointi partioleirillä. Projektissa oli palkitsevaa nähdä ohjelmapuiston yksityiskohtaisen suunnittelun merkitys ohjelmapuiston toteutuksessa.

Opinnäytetyön toimeksiantaja pystyy hyödyntämään tätä opinnäytetyötä jatkossa tulevilla partioleireillä. Opinnäytetyöstä annettiin kirjallinen kopio toimeksiantajalle. Toimeksiantaja sai myös paljon partion ulkopuolisen henkilön näkemyksiä toimintaansa ja uusia ideoita jatkoa varten. Toimeksiantajayritykselle olisi jatkossakin hyvä saada partion ulkopuolisen henkilön näkökulmaa partion toimintaan esimerkiksi opinnäytetöiden muodossa.

Opinnäytetyön alussa asetettuihin tavoitteisiin päästiin onnistuneesti. SÄIHKE-partioleirille suunniteltiin ja toteutettiin Suomi100-teemainen ohjelmapuisto, jossa leiriläiset pääsivät kokemaan uusia elämyksiä ja kehittämään omaa osaamistansa. Ohjelmapuiston sisällössä tuotiin esille suomalaisuutta ja Suomen historiaa, partion arvoja ja itsensä kehittämistä. Ohjelmapuistosta saatiin palautekyselyssä suurimmaksi osaksi positiivista palautetta, joten kokonaisuudessaan Suomi100-ohjelmapuisto oli onnistunut ja toimeksiantajat erittäin tyytyväisiä.

Lähteet

Kirjalliset lähteet

Beech, J., Kaiser, S. & Kaspar, R. 2014. The Business of Events Management. Gosport: Ashford Colour Press Ltd.

Bladen, C., Kennell, J., Abson, E., Kennell, J. & Wilde, N. 2012. Event Management. An Introduction. Hampshire: Ashford Colour Press Ltd.

Blinnikka, P. & Kuha, M. 2004. Ideasta kokoukseksi. Asiakaslähtöisten kokousten ja kongressien järjestäminen. Jyväskylä: Jyväskylän Yliopistopaino.

Conway, D. 2009. The Event Manager's Bible. The Complete Guide to Planning and Organising a Voluntary or Public Event. 3.uud.painos. Glasgow: Bell & Bain Ltd.

Getz, D. 2012. Event Studies. Theory, Research and Policy for Planned Events. Hampshire: Ashford Colour Press Ltd.

Heinonen, J. 2011. Partio muutoksen tuulissa vuosina 2001-2008. 1.painos. Suomen Partiolaiset-Finland Scouters ry.

Kauhanen, J., Kauhanen, V. & Juurakko, A. 2002. Yleisötapahtuman suunnittelu ja toteutus. Vantaa: Dark Oy.

Pielichaty, H., Els, G., Reed, I. & Mawer, V. 2017. Events Project Management. Suffolk: Re-fineCatch Limited.

Rautiainen, M. & Siiskonen, M. 2013. Kokous- ja kongressipalvelut. Vantaa: Hansprint Oy.

Shone, A. & Parry, B. 2010. Successful Event Management. A Practical Handbook/Third Edition. Hampshire: Cengage Learning EMEA.

Vallo, H. & Häyrynen, E. 2012. Tapahtuma on tilaisuus. Tapahtumamarkkinointi ja tapahtuman järjestäminen. 3. uud. painos. Tallinna: Tallinna Raamatutrukikoda.

Vallo, H & Häyrynen, E. 2016. Tapahtuma on tilaisuus. Tapahtumamarkkinointi ja tapahtuman järjestäminen. 5. uud. painos. Helsinki: Tietosanoma Oy.

Vilka, H. & Airaksinen, T. 2003. Toiminnallinen opinnäytetyö. 1.-2.painos. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Sähköiset lähteet

All that we share. Youtube. 27.1.2017. Viitattu 18.10.2017. Saatavilla www-muodossa: <https://www.youtube.com/watch?v=jD8tjhVO1Tc>

Arvot. Suomen Partiolaiset. Viitattu 20.5.2017. Saatavilla www-muodossa: <https://www.partio.fi/tutustu-partioon/arvot>

Baden-Powell. Scouts. Viitattu 11.10.2017. Saatavilla www-muodossa: <https://www.scout.org/bp>

Heritage. Scouts. Viitattu 11.10.2017. Saatavilla www-muodossa: <http://scouts.org.uk/about-us/heritage/>

How To Organize A Successful Event For Children. 2015. Evenesis. Saatavilla [www-muodossa:](https://www.evenesis.com/blog/how-to-organize-a-successful-event-for-children/)
<https://www.evenesis.com/blog/how-to-organize-a-successful-event-for-children/>

Lippukunnan arki. Uudenmaan Partiopiiri. Viitattu 19.5.2017. Saatavilla [www-muodossa:](https://uusimaa.partio.fi/lippukunnan-arki/)
<https://uusimaa.partio.fi/lippukunnan-arki/>

Mikä partio on?. Suomen Partiolaiset. Viitattu 19.5.2017. Saatavilla [www-muodossa:](https://www.partio.fi/mika-partio-on)
<https://www.partio.fi/mika-partio-on>

Partiopiirit. Suomen Partiolaiset. Viitattu 19.5.2017. Saatavilla [www-muodossa:](https://www.partio.fi/tietoa-meista/partiopiirit)
<https://www.partio.fi/tietoa-meista/partiopiirit>

Piiri. Uudenmaan Partiopiiri. Viitattu 19.5.2017. Saatavilla [www-muodossa:](https://uusimaa.partio.fi/piiri/)
<https://uusimaa.partio.fi/piiri/>

Piirihallitus. Uudenmaan Partiopiiri. Viitattu 19.5.2017. Saatavilla [www-muodossa:](https://uusimaa.partio.fi/piiri/piirihallitus/)
<https://uusimaa.partio.fi/piiri/piirihallitus/>

Robert Baden-Powell Quotes. Brainy Quote. Viitattu 4.10.2017. Saatavilla [www-muodossa:](https://www.brainyquote.com/authors/robert_badenpowell)
https://www.brainyquote.com/authors/robert_badenpowell

Sundqvist, Vesa. 21.5.2017. Yle Uutiset. Yle. Viitattu 15.10.2017. Saatavilla [www-muodossa:](https://yle.fi/uutiset/3-9625372)
<https://yle.fi/uutiset/3-9625372>

Säihke 2017-piirileiri. Uudenmaan Partiopiiri. Viitattu 20.5.2017. Saatavilla [www-muodossa:](https://uusimaa.partio.fi/ohjelma-ja-tapahtumat/piirileirit/)
<https://uusimaa.partio.fi/ohjelma-ja-tapahtumat/piirileirit/>

The First Camp. The Scouting Pages. Viitattu 11.10.2017. Saatavilla [www-muodossa:](https://www.thescoutingpages.org.uk/first_camp.html)
https://www.thescoutingpages.org.uk/first_camp.html

Wax, Dustin M. 11 Ways to Think Outside the Box. Lifehack. Viitattu 11.10.2017. Saatavilla [www-muodossa:](http://www.lifehack.org/articles/featured/11-ways-to-think-outside-the-box.html)
<http://www.lifehack.org/articles/featured/11-ways-to-think-outside-the-box.html>

Kuviot

Kuvio 1. Strateginen kolmio (Vallo & Häyrinen 2016).	11
Kuvio 2. Suomi100-ohjelmapuiston leiriläisen kirja (Sonja Nieminen 2017).	22
Kuvio 3. Suomi100-ohjelmapuiston alue ennen rakentamista (Sonja Nieminen 2017).	23
Kuvio 4. Katoksien pystyttämistä ohjelmapuistoalueelle (Sonja Nieminen 2017).	24
Kuvio 5. Trivial Pursuit-pelilaudan paloja (Sonja Nieminen 2017).	25
Kuvio 6. Suomi100-ohjelmapuiston sisäänkäynti (Sonja Nieminen 2017).	26
Kuvio 7. Partiolaiset maalaamassa ajatuksiaan Suomesta (Sonja Nieminen 2017).	27
Kuvio 8. Partiolaiset nauttimassa talkkunahyvettä (Ossi Hokkanen 2017).	27
Kuvio 9. Reippaat partiolaiset The Mud Kitchenin työtehtävässä (Sonja Nieminen 2017). .	28
Kuvio 10. Partiolaiset rakentamassa linnunpönttöjä (Ossi Hokkanen 2017).	28
Kuvio 11. Aikuisohjaaja opastamassa leiriläisiä linnunpönttöjen rakentamisessa (Sonja Nieminen 2017).	29
Kuvio 12. Trivial Pursuit-tietovisan kisatunnelmaa (Sonja Nieminen 2017).	29
Kuvio 13. Tietovisan materiaaleja (Sonja Nieminen 2017).	30
Kuvio 14. Menetetty Ennakkoluulo-pisteen toimintaa (Sonja Nieminen 2017).	30
Kuvio 15. Hymiö palautepisteet sijoitettuna aktiviteettipisteelle (Sonja Nieminen 2017). .	31